

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

devendrachudal@gmail.com

वर्ष : ३७ / अंक : १ / २०७६ साउन ३ गते शुक्रबार / 19 July., 2019 / मूल्य रु. १०/-

ढुवा प्रम हुनबाट जोगिन कारबाही गर्नु आवश्यक

काठमाडौं। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकार दिनप्रतिदिन विवादको धेरामा तानिएको छ। प्रधानमन्त्री ओलीले जनतासामू गरेका बाचाहरू पुरा भएका छन्। प्रधानमन्त्रीलाई भुक्याउने व्यक्तिहरू फरार भएका छैन्। उनीसँै रहेका छन्। आफनै नेतृत्वको सरकारका मन्त्रीहरूलाई भुक्याएका हुन्। प्रधानमन्त्रीलाई भुक्याउने व्यक्तिहरू बाहिर कहिंकरै बाट नआएका र फरारसम्म नभएका हुनाले प्रधानमन्त्रीले चाहेको खण्डमा त्यस्ता व्यक्तिमाथि तत्काल कारबाही हुन सक्ने अवस्था रहेपनि प्रधानमन्त्रीले खोजिन भइरहेका हुन्। भद्रै आफूलाई भुक्याउने व्यक्तिहरूलाई उन्मुक्ति दिने रणनीति अखियार गरेको आशंका उबिएको छ।

>>>बाँकी ८ पेजमा

तथ्य लुकाउन वेवसाइट बन्द

काठमाडौं। सरकारी कार्यालयहरूका वेबसाइटहरूमा सर्वसंधारणको पहुँचमा बद्द गरिएको छ। महालेखा नियन्त्रको कार्यालय लगायत सूचना तथा प्रश्नार्पण विभागको वेबसाइट असार २९ गतेदेखि बद्द गरिएको थियो। सरकारको आन्तरिक लेखा परीक्षण महालेखाले सरकारी खर्च र राजस्वको अन्तिम विवरण आउने दिनमा वेबसाइट बन्द गरेस सरकारले अपारदर्शी रूपमा गरेको खर्च लुकाउने प्रयास गरेको छ। महालेखाको >>>बाँकी ८ पेजमा

पूर्वकर्मचारीलाई भत्ता नदिन आग्रह

काठमाडौं। संघीय संसदका सांसदहरूले आफूहरूले समेत दरै खर्च पाउनुपर्ने भद्रै संसदमै कुरा उठाइरहेका बेला उनीहरूले नै सेवाबाट अवकास पाएका कर्मचारीहरूलाई चाडपर्वमा दिइने भत्ता कटौती गर्न प्रस्ताव गरेका छन्। त्यस विषयमा संसदमा मान्यता समेत देखिएको छ। संघीय निजामति सेवाको गठन, सञ्चालन र सेवा सर्तसाब्दन्मा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयकमाथि राज्य व्यवस्था तथा सुशासन समितिको छलफलमा सेवा निवृत्त कर्मचारीलाई दिइने चाडपर्व भत्ताबारे मतभेद देखिएको छ। विधेयको दफा ४७ (२) मा निवृत्तिभरण पाउने गरी अवकाश पाएका कर्मचारी वा निजको पारिवारिक निवृत्तिभरण पाउने व्यक्तिले निजले पाउने एक महिनाको निवृत्तिभरण बाबारको रकम चाडपर्व खर्चका रूपमा पाउने उल्लेख गरिएको छ। सेवा निवृत्त कर्मचारीले चाडपर्व वापत् वर्षमा थप एक महिनाको तलब पाउँदै आएका छन्।

काठमाडौं। संघीय संसदका सांसदहरूले आफूहरूले समेत दरै खर्च पाउनुपर्ने भद्रै संसदमै कुरा उठाइरहेका बेला उनीहरूले नै सेवाबाट अवकास पाएका कर्मचारीहरूलाई चाडपर्वमा दिइने भत्ता कटौती गर्न प्रस्ताव गरेका छन्। त्यस विषयमा संसदमा मान्यता समेत देखिएको छ। संघीय निजामति सेवाको गठन, सञ्चालन र सेवा सर्तसाब्दन्मा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयकमाथि राज्य व्यवस्था तथा सुशासन समितिको छलफलमा सेवा निवृत्त कर्मचारीलाई दिइने चाडपर्व भत्ताबारे मतभेद देखिएको छ। विधेयको दफा ४७ (२) मा निवृत्तिभरण पाउने गरी अवकाश पाएका कर्मचारी वा निजको पारिवारिक निवृत्तिभरण पाउने व्यक्तिले निजले पाउने एक महिनाको निवृत्तिभरण बाबारको रकम चाडपर्व खर्चका रूपमा पाउने उल्लेख गरिएको छ। सेवा निवृत्त कर्मचारीले चाडपर्व वापत् वर्षमा थप एक महिनाको तलब पाउँदै आएका छन्।

साल्ट ट्रेडिङ विरुद्ध अर्थ मन्त्रालय

काठमाडौं। २०२० सालमा ३ पी अर्थात प्राइवेट पल्लिक, पार्टनरसिप अर्त्तर्गत गठन भएको साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशनमा सरकारको २१२८ प्रतिशत शेयर रहेको र बाँकी शेयर ७८७२ प्रतिशत अन्यको रहेकोमा कर्पोरेशनले २०७३/७४ को खुद नाफाबाट आफ्ना शेयरधनीलाई १० प्रतिशत नगद लाभांश वितरण गर्ने निर्णय गरेकोमा अहिले अर्थ मन्त्रालयले नगद लाभांश वितरण गर्न अनुमति नदिएर अद्य को थापेको छ। उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालयले नगद आभांश बाँडन स्वीकृतिको लागि अर्थ मन्त्रालयमा पत्राचार गरेको थियो। साल्टले २०७३/७४ मा ७३ करोड ९३ लाख रुपैयां कुल मुनाफा आर्जन गरेको थियो। साल्टले नगद लाभांश वितरणका लागि ८८ लाख २३ हजार ४ सय ७० रुपैयां छुट्याएको छ। कम्पनी ऐन २०६३ को दफा १८२ >>>बाँकी ६ पेजमा

संसद जनताका पक्षमा रहेन

काठमाडौं। यतिबेला मुलुक विपतिमा परेको छ। दर्जनौ व्यक्तिको ज्यान गहिराको छ भने अबौ रुपैयाको हानी नोकसानी भएको छ। विपतिमा रहेका जनताको राहत र उद्धारमा सक्रिय हुन सरकारलाई निर्देशन दिने काम सांसद र संसदको भएपनि विनाकारक लामो समयका लागि संसद स्थगित भएको छ। प्रतिनिधिसमाना सभामुख कृष्णबहादुर महराले असार ३० गते सूचना टाँसेर प्रतिनिधिसमानो अर्को बैठक श्रावण ९० गते बोलाएका छन्।

बाढी र पहिरोका कारण धेरैले ज्यान गुमाएका छन्। मुलुकमा दुलो क्षति भएको छ। देशमा यस्तो संकट परेका बेला जनताको पक्षमा आवाज उठाउने संसद नै स्थगित गर्नु भनेको जनताका प्रतिनिधिहरूको मुख बन्द गराउन खोज्न

बाहेक अन्य केही हुन सक्दैन। सरकार र संसद जनताको पक्षमा छ भने सन्देश दिनपनि संसदको बेठक बन्युपर्ने थियो तर विनाकारण सांसदको बेठक स्थगित गरिए दुख्द छो। राष्ट्रिय विपतिका बेला संसदमा छलफल गरी सरकारलाई

आवश्यक निर्देशन दिनु संसदको काम कर्तव्य र अधिकार भएपनि त्यसलाई बेवास्ता गर्दै बेठक नै स्थगित गरिए जनताको अपमान हो। प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली काग्रेसले संसदमा सार्वजनिक

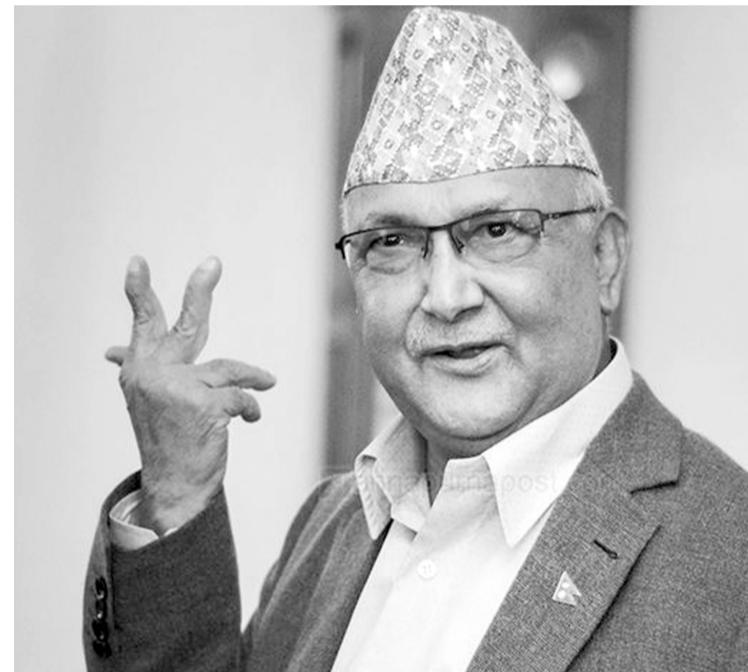
>>>बाँकी ८ पेजमा

भुक्याउने व्यक्तिमाथि कारबाही खोइ त ?

काठमाडौं। विषादी प्रकरणमा प्रधानमन्त्री केपी ओलीले माफी मागेका छन् तर उनले आफूलाई भुक्याएको भद्रै त्यसको खोजिन गरिएको भनेर अर्को आपत्तिजनक शब्द बालेका छन्। प्रधानमन्त्रीलाई भुक्याउने व्यक्तिहरू फरार भएका छैन्। उनीसँै रहेका छन्। आफनै नेतृत्वको सरकारका मन्त्रीहरूलाई भुक्याएका हुन्। प्रधानमन्त्रीलाई भुक्याउने व्यक्तिहरूलाई भाविर कहिंकरै बाट नआएका र फरारसम्म नभएका हुनाले प्रधानमन्त्रीलाई चाहेको खण्डमा त्यस्ता व्यक्तिमाथि तत्काल कारबाही हुन सक्ने अवस्था रहेपनि प्रधानमन्त्रीले खोजिन भइरहेका हुन्। भद्रै आफूलाई भुक्याउने व्यक्तिहरूलाई उन्मुक्ति दिने रणनीति अखियार गरेको आशंका उबिएको छ।

केही महिना पछिला प्रधानमन्त्री ओलीले आफूलाई विनी उद्योगी >>>बाँकी ८ पेजमा

तामीलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ।

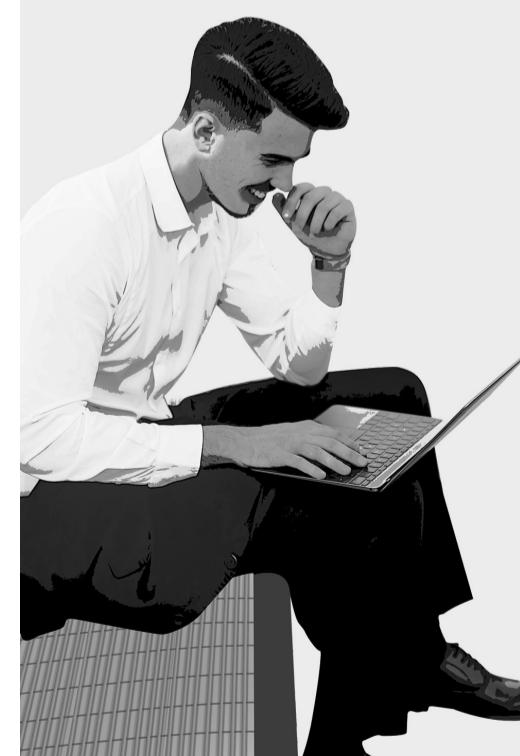
छ। तत्कालिन नेतृपाला एमाले र माओवादी केन्द्रवीच एकता भएपनि भावनात्मक रूपमा एकता हुन नसक्नु र पार्टीले पूर्णता समेत नपाउनुले गर्दा सरकार सञ्चालनमा समेत कठिनाई उत्पन्न भएको हो। पार्टीका दुई अध्यक्षमध्येका एक अध्यक्ष केपी ओली प्रधानमन्त्री रहेका छन् भने अर्का अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले समेत सरकारको कार्यसम्पादनप्रति असन्तुष्टि जनाउँदै सार्वजनिक रूपमै आत्रोश व्यक्त गरिएका छन्। सरकारले महत्वपूर्ण निर्णय गर्नु अधि पार्टीमा कुनै छलफल र बहारै नगराएको हुनाले सरकारका निर्णयहरूको अपनत्व पार्टीले लिन नसक्ने अभियक्ति वरिष्ठ नेता माधव नेपाल, वामदेव गौतमलगायतका नेताहरूले दिवै आएका छन्। सरकारलाई आफूले चाहेको विधेयकहरू संसदबाट परित गराउन कुनै कठिनाई छैन तर सरकारले सम्भवित सरोकारवालाहरूसँग कुनै छलफल र बहस

>>>बाँकी ८ पेजमा

prabhu Online Trading Saving A/C

OnlineDigital Share Trading

NEPSE मा Online शेयर
कारोबार गर्न सकिने।

नि:शुल्क e-banking सेवा। *

NEPSE मा आवङ्ग Broker
हरूको आधिकारीक बैंक।

NEPSE को आधिकारीक
कल्यारिङ्ग बैंक।

* शर्टहरू लागू दृश्यमान।

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal
Post Box no.: 19441
Tel: +977 1 4788500
Fax: +977 1 4780588
E-mail: info@prabhubank.com
Url: www.prabhubank.com
Toll Free No.: 16600107777
Swift Code: PRVUNPKA

An additional Defeat of destabilising agenda

Kiran

THE Non State Actors along with Actors has floated new short time agenda and plan of action against Pakistan in Hybrid war to destabilise general elections of Pakistan that are going to be held on 25 July 2018. The Pakistan is one of the bravest country in the world that has achieved multipurpose objectives besides her tedious war against terror that includes eradication of terrorism, democratic stability, corruption control, infrastructure development like CPEC and economic development. Currently, same players has started new dirty game of terror to sabotage the general elections of Pakistan. These destabilising forces now again join hands to engage Pakistan besides they are well aware with the fact that country has already emerged as successful player of regional and world peace and stability.

Evidence suggest that the geopolitical influence Pakistan holds in the South Asian region and its growing economic power via CEPEC has by all means become an envious concern in the eyes of international establishment whose players do not want to see a stable Pakistan since it may emerge as a strong bastion against their ulterior designs to divide and dominate the Muslim world. The western media is fully honeycombed with these reflections: Keeping a jaundiced eye on Pakistan's nuclear programme; conspiring against our territorial integrity; and maligning our armed forces. With our strategic vision espoused by changing South Asian strategic culture, the Indo-US strategic agenda will certainly not succeed.

Put retrospectively, in his 2007 article, 'Destabilisation of Pakistan' Professor Michael Chossudovsky argued: According

to the NIC-CIA scenario, which Washington intends to carry out: "Pakistan will not recover easily from decades of political and economic mismanagement, divisive policies, lawlessness, corruption and ethnic friction". The US course consists in fomenting social, ethnic and factional divisions and political fragmentation, including the territorial breakup of Pakistan.

"The broader objective is to fracture the Nation State and redraw the borders of Iraq, Iran, Syria, Afghanistan and Pakistan". Balochistan's strategic energy reserves have a bearing on the separatist agenda. Following a familiar pattern, there are indications that the Baloch insurgency is being supported and abetted by Britain and the US. British intelligence is allegedly providing covert support to Balochistan separatists. In June 2006, Pakistan's Senate Committee on Defence accused British intelligence of "abetting the insurgency in the province bordering Iran" [Balochistan]. Ten British MPs were involved in a closed door session of the Senate Committee on Defence regarding the alleged support of Britain's Secret Service to Baloch separatists. Also of relevance are reports of CIA and Mossad support to Baloch rebels in Iran and Southern Afghanistan".

While comparing Michael's Chossudovsky's past appraisal with the present scenario, we find an irrefutable degree of truth given the underpinnings of the US-UK-Israel alliance on the one side; and the Indo-Afghan accord on the other. The recent displaying scenes in UK and Switzerland about Free Balochistan endorse these negative notions. Pakistan has rejected anti-Pakistan propaganda run by the proscribed Baloch Liberation Army (BLA) displayed on London-

Geneva cabs and buses that directly attack Pakistan's territorial integrity and sovereignty. Foreign Secretary Tehmina Janjua called in the British High Commissioner Thomas Drew in the Foreign Office recently and conveyed serious concerns of Pakistan on the issue.

The Chinese-led project has been India's number one target because of two strategic reasons: firstly, CPEC dives through Gilgit-Baltistan, which Modi deceitfully claims as a part of their country regardless of the fact that internationally, this is a recognized part of the Pakistani territory for the last seven decades; secondly, in light of a non-Indian-controlled Chinese course of the Indian Ocean might contend for New Delhi's hegemonic agenda of making the whole ocean rimland under its authoritative control. The hawkish mindset in New Delhi advocates that an additional clash with Pakistan equals to a non-sustainable development, causing internal and external instability, thereby questioning the viability of the CPEC. To quest for the RSS/BJP hyper-nationalist objective for ceasing CPEC, which adventitiously aligns mischievously with the US' grand euphoric strategy to destabilise Pakistan, India supports the US on the lines of the Ralph Peters' conceived Blood Borders' geopolitical tapestry. Despite the denial made by Washington in 2006, the subsequent developments support the notion that west's intentions about Pakistan are not fair.

As for the role of Pakistan military in Afghanistan, there seems America's ridiculous expectation from Islamabad to toe its security policy on the lines dictated from Washington. Should not the American policy makers realise that being influenced by the changing geopolitical

culture, the European Union has justifiably redefined its security doctrine thereby forming an independent security alliance free from the US dominated Nato's trajectory. Similarly, Pakistan's security establishment is justified in redefining its security policy vis-à-vis Afghanistan in the light of Trump's new Afghan policy advocating an enlarged Indian role in Afghanistan. . . Pakistan National Security Advisor (NSA), Lt Gen Nasser Khan Janjua (Retd) is right when he says that India's created two front security situations on Pakistan's eastern and western border is alarming for regional peace.

Understandably, a visible line of policy incongruence lies between Washington and Islamabad based on US' inverted utilitarian foreign policy approach and Pakistan's adopted pragmatic security policy revisionism. Washington needs a lot to wash out the Pakistani doubts about the US' controversial and anti-peace role in region. US' fait accompli mantra to do more has lost its justification. However, this has become a common western policy modus operandi that when they see that Pakistan is not fulfilling their ulterior demands then they try to develop a pressure or an unwarranted lèse majesté through other means i.e. criticizing role of our armed forces; compromising our sovereignty via drone strikes; and targeting our nuclear programme.

In the current scenario of upcoming general elections in Pakistan going to held on 25 July 2018 for smooth democratic process as Pakistan is a democratic loving country. In this peaceful scenario and healthy environment for democratic process, a new wave of calculated and controlled terrorism incidents bulged out

in KPK to Balochistan after a very long period of peace and harmony. The non-state actor's catalysts of hybrid war activated on the behest of frustrated NDS and RAW to sabotage the election process in Pakistan. The frustrated Non State Actors again failed in achieving targets of destabilisation Pakistan. The frustration symbols are well printed on the faces of Non State Actors and theirs Actors by Pakistan's bravest security agencies. Pakistan has not only achieved remarkable targets against the war of terror also culminated terrorists regular footprints from the land of peace.

The cowardice Non State Actors along with their Actors are well aware with the fact that 25 July general elections will give glorious emergence to Pakistan in the global scenario therefore these forces aging trying hard. Pakistan has already won this war however other forces of terror are still planning to wedge new war to destabilise upcoming elections process.

But this western policy has lost its moorings since Pakistanis are intelligent enough to understand and counterfeit this western game. By all manifestations, the Chinese indoctrinated CPEC project of expanding soft power has become a leitmotiv of Pakistan's foreign policy. We are united in our stand with China to comply the committed CPEC dynamics in the region. The growing China-Pakistan-Russia-Turkey-Iran alliance is an antidote to western engineered evil plot. The Brookings Institute expert Stephen P Cohen is not wrong when he says, "because of nuclearisation India can't conceive of finishing off Pakistan. The only realistic option for India is cooperation".

The struggle for self-determination

Muhammad

"IT was on July 13, 1931, that the foreign occupying Dogra troops shot dead 22 Kashmiris in cold blood in front of Srinagar Central Jail. Since that ominous day, Kashmiris have organized peaceful protests, seminars and conferences throughout the world. The people of Kashmir observe Martyrs Day to reaffirm their resolve to continue the struggle for self-determination and pay homage to the 100,000 innocent men, women and children killed brutally within the past 29 years. In Srinagar, a massive march will take place towards the martyrs' graveyard at Naqashband Sahib. This march has been approved by Joint Resistance Leadership – Syed Ali Geelani, Mirwaiz Umar Farooq and Mohammad Yasin Malik. Kashmiri leadership clearly and unequivocally calls for all Kashmiris to continue to increase their solidarity at this critical juncture. As Kashmiri people know that Indian impotence, willful ignorance and desperation to avoid a meaningful peace process and initiate wimpy attempts to pacify Kashmiri passion will fail miserably," stated Dr. Ghulam Nabi Fai, Secretary General, Washington-based World Kashmir Awareness Forum (WKAF).

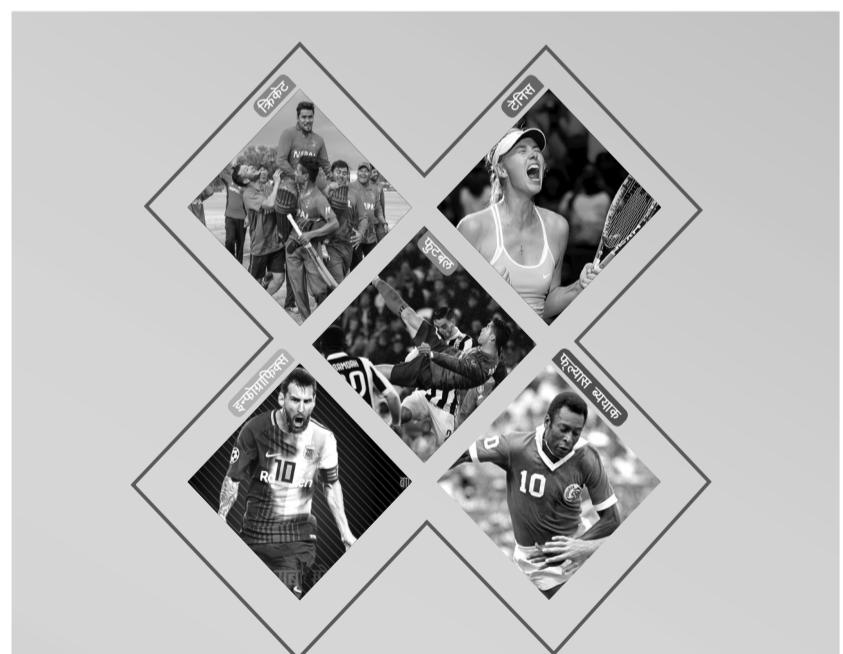
The Kashmiri people's resolve and continued commitment to peaceful protest is principled on

the ongoing massive violations of their human rights, and the Indian Government's atrocious dismissal of their aspirations for self-determination. Amnesty International (AI) report, for India (2017-2018) says, "Impunity for human rights abuses (in Jammu and Kashmir) persisted. Security forces continued to use inherently inaccurate pellet-firing shotguns during protests, blinding and injuring several people. Authorities frequently shut down internet services, citing public order concerns." In that regard, the recent report issued by the United Nations on June 14, 2018 on the situation in Kashmir, is congratulatory. The report underscored that "Impunity for human rights violations and lack of access to justice are key human rights challenges in the state of Jammu and Kashmir." And that "Impunity for enforced or involuntary disappearances in Kashmir continues as there has been little movement towards credibly investigating complaints including into alleged sites of mass graves in the Kashmir Valley and Jammu region."

The people of Kashmir clearly have little faith in or respect for the so-called Indian democracy, and India hasn't the slightest idea how to earn it. Its solution to the anger of people crying for freedom and a respite from the terror of 700,000 troops is to clamp down even harder, adding to the death toll of

such a policy that now approaches the six-figure range. The desire for self-determination is the one very big "element" India should be concerned about, yet continues to pretend to the world that it does not exist. However long India refuses to acknowledge it, the decades-old movement in Kashmir will not simply die out. Even the latest United Nations report recommends the Government of India to "fully respect the right of self-determination of the people of Kashmir as protected under international law."

The hopes of the United Nations that the Kashmir dispute could be settled through bilateral talks between India and Pakistan are misguided. The litany of failed bilateral efforts proves this erroneous theory of bilateral peace, and this has been supported by the people of Kashmir, who have steadfastly maintained that tripartite talks between the Governments of India & Pakistan and the legitimate leadership of the people of Kashmir are the only way to resolve the Kashmir issue. We Kashmiri people appeal to the world powers to recognize the long-standing wishes and aspirations of the Kashmiris as they observe Martyrs Day, July 13th. And Kashmiris hope that the world powers will realize that what is at stake in the dispute is not only the survival of the people of Kashmir but also the peace and stability in the region of South Asia.

Every game. Everything about the game.

SABAIKHEL

www.sabaikhel.com

info@sabaikhel.com

[/sabaikhel](https://www.facebook.com/sabaikhel)

[@sabaikhel](https://twitter.com/sabaikhel)

For Advertisement : sabaikhel@gmail.com

कमाउनिष्ट बन्दै कम्युनिष्टहरू

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

त राजनीतिलाई व्यापार बनाएर पार्टीको हाटबजारको पसल बनाइरहेका छन्। यसैले त राजनीतिमा लार्नहरू दिनदिनै धनी भइरहेका छन्, सर्वहारा र गरीवहरू भन भन थपिदैछन्। देशको माटो र देशवासीको पहिचान असुरक्षित भएर जाँदोछ। राष्ट्रिय स्वाभिमानका लागि केजर विलियम्सको जस्तो धर्मयुद्ध लड्ने ताकत चटके र उखानेहरूमा हुन्न, नेपाली राजनीति यही महारोगबाट ग्रस्त छ। कूशासनको पहिलो कारण निष्ठा र नैतिकहीनता हो। इमान नभएकाले भ्रष्टाचार बढेर गएको छ। भ्रष्टाचार भनेको मृत्यु हो, समृद्ध नेपाल र सुखी नेपालीको रामनाम जपेर मृत्युबाट पार पाउन सकिन्न। ओखती इमान हो, इमानको खो राष्ट्रिय जीवनको अपरिहार्य तत्व हो।

मनमोहन अधिकारी असल कम्युनिष्टको कुरा गर्थ, वीपी कोइराला दूलो होइन असल हुन् भन्थे। आज मनमोहन अधिकारी र वीपी कोइराला दुवै हारिरहेका छन्। किनकि यिनका अनुयायीहरू असल होइन धनी बन्दैछन्, दूलो होइन बादशाही चलाउँदैछन्।

यसकारण देशमा चोरलाई चौतारो, साधुलाई सुली भइरहेछ। लोकतन्त्रमा देखिएको दृश्य, भोगिएको भोगाइ हो। कानुन छ काम गर्दैन, संविधान छ समाधान छैन। शासन छ शास्ती छ, प्रशासन छ अनियमितताको दलदलमा फसेको छ। राजनीति छ व्यापार गरिरहेछ। नीति छ नैतिकता छैन। नेपाल छ, नयाँ नेपाल बनाउँछु भन्नेहरूसँग निष्ठा छैन।

महत्वपूर्ण सवाल सपना छ, सपना पूरा गर्ने इच्छाशक्ति छैन। लोकतन्त्र जिन्दावाद छैन। लोक नदेखिने लोकतन्त्र लख्नौको भुलभुलैयाजस्तो बनेको छ।

२०६५ साल जेठ २९ गते पत्रकार सम्मेलन गरेर जनताको नासो जनतालाई बुफाएर राजदरवारबाट नागार्जुन जगलतिर लागेका राजा ज्ञानेन्द्र आजसम्म त्यो नासोको खोजखबर गरिरहेका छैनन्। किन ? १३ वर्षदेखि नागरिकहरूसँग भेटवार्ता गरेर बसेका पूर्वराजाले 'सिंगो नेपाल राष्ट्रका निर्माणकर्ता बडामहाराजाधिराज पृथ्वीनारायण शाहको वंशवृक्ष,'

प्रजातन्त्रदाता श्री ५ त्रिभुवनको पौत्र र नेपाली राष्ट्रवादका पुष्टपोषक राजा महेन्द्रको मध्यम पुत्र एवं विकास वित्तका राजा वीरेन्द्रका भ्राताका रूपमा हाप्रो मातृभूमि नेपालमा म पैदा भएँ। सदा शान्त, सौन्ध्य, सुन्दर यो गौरवशाली स्वाधीन नेपाल राष्ट्रमा जन्मन पाएको, यहाँकै माटोमा हुर्कन पाएको र यहाँकै धर्तीको सेवामा जुटन रम्न पाएकोमा म आफूलाई भाग्यशाली ठान्दछु। म नेपालको भक्त हुँ। देशभक्ति मेरो रक्त कण कणमा प्रवाहित छ। ... भूकम्प...बाढी पैद्धोको प्रकोपले थेरै जनधनको क्षति भएकोमा मलाई दुखी तुल्याएको छ।' यति भनेमात्र देशको भार उठाएको ठहरिन्न। देश लालिङ्ग हुँदै गएको र जनता विलालिभाटमा परेको बेलामा वीरका

कि यी शासकले इमानमा टेक्नुपन्यो, कि राजसंस्था व्यूत्तनुपन्यो। संविधान दुर्घटनामा परिसकेकोले परिवर्तन जरुरी हुनगयो। चोरलाई भण्डारे बनायो भने चोरी हुँदैन भन्ने हाप्रो समाजमा लोकोक्ति छ। तर, परिवर्तनपछि नेताजति सम्पन्न, सम्प्रान्त बने, नेता बनाउने शक्ति कमजोर, ख्याउटे र रोगी बनेका छन्। आमनागरिक राजनीतिको सक्स सहन गर्न नसकेर दिनदिनै मरिरहेका छन्। मर्जु श्वास रोकिनु मात्र होइन, मन भुट्भुटिएर छटपटिएर बाँच्नु पनि मर्जु हो। जनतामाथि करको भार छ, जनतामाथि ७ सय ६९ सरकार चलाउने र तिनका कार्यकर्ता पालुपर्ने जिम्मेवारी छ। राष्ट्रको जिम्मेवारी बोकेका राजनीतिक बर्गहरू कर्तव्यच्यूत भइरहेका

पाक्यो हर्ष न विषात। यतिमात्र होइन, यो परिवर्तन जनताका लागि पहाडजस्तो बोने नसक्ने भारी बन्दै गएको छ। यो भारी बिसाउन खोजेका छन् जनताले।

यसकारण पनि यिनलाई नासोमा दिएको राज्यशक्ति श्रीपैच अव फिर्ता माँग्ने बेला भयो।

आज नेताको हालत के छ भने जनताको विश्वास छैन, जनताको साथ छैन। बाध्य भएर मतदान गरेका हुन्। त्यही मतदान जनताका लागि अभियाप बनेको छ। नेताका साथमा तिनका आउरेबाउरेमात्र छन्, जनता मूर्दावाद भनिरहेका छन्, नेताहरू लज्जाहीन बनेका तिनै जनतामाथि शासन गरिरहेछन्। यस्तो शासन के शासन, जहाँ जनताको विश्वास नै छैन। जनताले परिवर्तन भयो भन्ने अनुभूति गरेकै छैनन्। सरकार होइन, जनता भ्रष्टाचार र अपराधमात्र देखिरहेका छन्।

राजा जनतामा अनुवाद भए, कुनै आनाकानी अठेरो पारेनन्। जो जनता र देशका लागि परिवर्तन लिएर आए, उनीहरू परिवर्तित हुनसकेन्। तिनले जनतालाई र देशलाई अप्तेरोमात्र

पारिहरे। राजा जंगल पसेपछि लोकतन्त्रलाई जंगलराज बनाउने काम नेताहरूले गरे। मान्छेले जब विवेक हराउँछ, उसले जे पनि गर्दै। राजनीति र प्रशासनले विवेक हराएपछि कूशासनमात्र हुन्छ, मत्स्य न्याय छ देशमा। मुलुकी बन्दोबस्त बिग्रेको छ। सनकमा चलाउने शासन कसरी संवैधानिक शासन हुनसक्छ ?

लोकतन्त्रमा विधिमाथि विश्वास हुनुपर्छ। बेलायत त्यसैले बेलायत हो। व्यक्तिको पूजा हुने देशमा लोकतन्त्र चल सकेन, त्यसैले नेपाल नेपाल नै छ। व्यवस्थामा परिवर्तन आयो, व्यवस्था चलाउनेको चरित्रमा सुधिन सकेन।

अब राजाले सुन्धेको नासो के भयो हेने बेला भयो, मूल्याकन गर्ने बेला भयो, फिर्ता लिने बेला भयो। देशवासीको चाहनामा राजाले शासन नासोगा दिएका थिए, नासोलाई फूपूको श्राद्ध बनाउनेहरूबाट त्यो नासो खोज्ने, खोरने बेला भयो। त्यसबाट जन्मेको हो परिवर्तन। परिवर्तनका नाइकेहरूको हातमा सत्ता छ। यो सत्ता जनताकालागि युटोपिया हो। ठाडो शब्दमा भन्दा कौवालाई बेल

नेपालमा सर्वहाराको न्यायका लागि, राष्ट्राधिकारकालागि जनयुद्ध धर्मयुद्ध भनियो। १७ हजारको बली चढाइयो। बरदान लिए प्रचण्ड ग्याङ्गे। प्रचण्ड तेजवान सूर्यजस्ता थिए, १३ वर्षमै निरस्तो भइसके। गोलीजस्ता ओली, राष्ट्रवादमा टेक्रेर यसरी अलिए कि चुनाव जितेर सत्तामा के पुगेका थिए, भुइँमै खुरमुरिए। ओलीको गोली त हावादारी रहेछ। सत्तामा पुग्नका लागि पड्क्यो, सत्तामा पुरोपछि सङ्क्यो। लोकतन्त्रको गदीमा बसेर सनकमा शासन पो गर्न थाले।

यसकारण जनयुद्ध र जनआन्दोलन छलकारा थियो, प्रचण्ड, ओलीहरू त हलकारामात्र रहेछन्। जितिसुकै सर्वहाराको भाषण गरे पनि, बोल्पोविक ऋान्तिको डिङ हाँके पनि २०६३, २०६५ को जनआन्दोलन र गणतन्त्र घोषणा धर्मयुद्ध थिएन। १९०३ को कोतपर्व र यो परिवर्तनमा कुनै भिन्नता थिएन। त्यतिबेला श्री ३ को उदय भयो। यतिबेला श्री ४ जन्मिएका छैन।

धर्मयुद्ध लज्जन अर्कै ऑट, अर्कै हौसला, माटोप्रितिको मायाँ र देशप्रतिको गौरव चाहिन्छ। त्रौलै छाती, त्रौलै त्याग, बलिदान हुने जोश र तातो मुटु चाहिन्छ। आजका हाप्रा नेताहरूमा स्वार्थमात्र छ। स्वार्थीहरूका कारय हुन्छन्, कायरहरू पल पल मर्छन् र मरेपछि कलक बन्नन्। जनयुद्ध र जनआन्दोलनको आगोमा खारिएर निस्केका नेताहरू त देशका, जनताका गहना हुनुपर्ने हो, फलामको सुझरो बनेर घोचिरहेका छन्। फलाम हतियार हो, फलाम विष पनि हो। फलाम जनता र देशको घाउमा मलम होइन। अशान्तिको जडबाट हामी शान्तिको आशा लगाएर बसेका छैन।

यसकारण जनयुद्ध र जनआन्दोलन छलकारा थियो, प्रचण्ड, ओलीहरू त हलकारामात्र रहेछन्। जितिसुकै सर्वहाराको भाषण गरे पनि, बोल्पोविक ऋान्तिको डिङ हाँके पनि २०६३, २०६५ को जनआन्दोलन र गणतन्त्र घोषणा धर्मयुद्ध थिएन। १९०३ को कोतपर्व र यो परिवर्तनमा कुनै भिन्नता थिएन। त्यतिबेला श्री ३ को उदय भयो।

धर्मयुद्ध लज्जन अर्कै ऑट, अर्कै हौसला, माटोप्रितिको मायाँ र देशप्रतिको गौरव चाहिन्छ। त्रौलै छाती, त्रौलै त्याग, बलिदान हुने जोश र तातो मुटु चाहिन्छ। आजका हाप्रा नेताहरूमा स्वार्थमात्र छ। स्वार्थीहरूका कारय हुन्छन्, कायरहरू पल पल मर्छन् र मरेपछि कलक बन्नन्। जनयुद्ध र जनआन्दोलनको आगोमा खारिएर निस्केका नेताहरू त देशका, जनताका गहना हुनुपर्ने हो, फलामको सुझरो बनेर घोचिरहेका छन्। फलाम हतियार हो, फलाम विष पनि हो। फलाम जनता र देशको घाउमा मलम होइन। अशान्तिको जडबाट हामी शान्तिको आशा लगाएर बसेका छैन।

राजनीतिमा धर्म हुन्छ। हाप्रा नेता

साल्ट ट्रेडिङ फर्मेशन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित डॉट ग्यांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाइर्डको मित्र बाहिर ररव कोट मै बीचमा
- स्टिलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुन: प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आगा दुर्क हुनुहोस

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पद्धत्यौ हामी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यौ ज्याँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो कर्रे पनि जस्ले सकियो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

- अमियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

ਸਾਰਪਾਣਕੀਯ

हाल्मो यात्रा ३७ औ वर्षमा

तेपाली पत्रकारिता जगतमा केही सहयोग पुऱ्याउने प्रमुख उद्देश्य राखेर यस साप्ताहिक पत्रिकाको पहिलो अंक २०४० साल श्रावणमा प्रकाशित भएको थिए । यस साप्ताहिक पत्रिकाको नाम रन्को साप्ताहिक राखिएकोमा विविध कारणले गर्दा रन्को साप्ताहिकबाट २०४७ सालमा नाम परिवर्तन गरी अहिले अभियान साप्ताहिक नामबाट पत्रिका प्रकाशित भइरहेको व्यहोरा जानकारी गराउन पाउँदा हामीलाई हर्ष लागेको छ । निश्चय पनि पत्रकारिता सजिलो विषय होइन । त्यसमा पनि स्वतन्त्र पत्रकारिता गर्नु हाम्रो परिवेशमा निकै कठीन कार्य मानिन्छ । पत्रकारिता गरेको र समाचार लेखेवापत तै हाम्रा धेरै मित्रहरूले ज्यान गुमाइसकेका छन् । राजनैतिक क्षेत्रमा देखिएका विकृति र विसंगतिकै कारण पत्रकारहरू असुरक्षित भएका छन् । राजनैतिक दलहरूको स्वार्थ अनुकूलका समाचारहरू प्रकाशित नगरिएकै कारण डेकेन्द्रराज थापा, प्रकाश ठकुरी, वीरेन्द्र शाह, उमा सिंह, शिव पौडेल यादव पौडेल, प्रेम गुप्तालगायतका अन्य धेरै पत्रकारहरूको हत्या भएको थिए । पत्रकार तै सुरक्षित नभएपछि सर्वसधारण नागरिकहरूको हालत कस्तो होला सहजै अनमान गर्न सकिन्छ ।

मुलुकमा राजनैतिक परिवर्तन भएपछि मुलुकवासीले निकै ठूलो आशा र भरोसा गरेका थिए । पत्रकारिता क्षेत्रमा लाग्ने व्यक्तिहरूले समेत अब पत्रकारिता क्षेत्रमा सुधार आउने आशा गरेको भएपनि सम्पूर्ण नेपाली जनताको आशा र विश्वासमाथि राजनैतिक दलहरूले बज्र प्रहार गरे, त्यसै अनुरुप पत्रकारिता क्षेत्रमासमेत बज्र प्रहार भयो । राजनीतिक दलका पछाडि दौड्ने पत्रकारबहाके स्वतन्त्र पत्रकारिता गर्ने व्यक्तिहरूलाई राज्यले वेवास्ता गन्यो, अर्थात् उनीहरूलाई राज्यले सौतेनी व्यवहार गरेर उनीहरूलाई सेवा र सुविधाबाट बच्चित गरायो । तर त्यति हुँदाहुँदै पनि पत्रकारितामा लागेको व्यक्तिहरूले हिम्मत हारेन् र आफ्नो पत्रकारितालाई नै आदर्श मान्दै अगाडि बढेका छन् । यसै क्रममा यस अभियान साप्ताहिकले समेत अनेक प्रकारका दुःख कष्ट सहनु परेको छ । राज्यबाट प्रदान गरिने विज्ञापन लगायतका अन्य सुविधाहरू विभिन्न बहाना गररे बच्चित गर्ने गरिएको भए पनि आदरणीय पाठक शभु चिन्तकहरूको मायाले गर्दा हामी ३६ औं वर्ष पुरा गरी ३७ औं वर्षमा पत्रेश गर्न सफल भएका छौं । यस साप्ताहिक पत्रिकालाई यहाँसम्म पुऱ्याउन सहयोग र सद्भाव राख्ने सम्पूर्ण आदरणीय पाठक, विज्ञापन दाता तथा शभु चिन्तकहरूलाई हामी धन्यवाद दिन चहान्छौं ।

आदरणीय पाठकवृन्द नेपालमा पत्रकारिता गर्नु जोखिमपूर्ण कार्य हो। थोरै समयमा धेरै पत्रकार मित्रहरूको हत्या भएको छ। केहीलाई वेपत्ता पारिएको छ, यस्तो अवस्था विद्यमान रहँदा पनि सरकार भने पत्रकारहरूको सुरक्षा गर्न असफल साबित भएको छ। सरकारको बोली र व्यवहारमा भिन्नता पाइएको छ। राजनैतिक दलका कार्यकर्ता मारिएमा तत्कालै उनीहरूलाई राहत प्रदान गरिने भएपनि पत्रकारहरूलाई त्यस्तो राहत प्रदान गरिएको छैन। पार्टीगत स्वार्थका लागि राजनैतिक दलका कार्यकर्ताहरूबाटै पत्रकारहरूको हत्या, कुटपिट हुनु र अपहरण गरिनु निश्चय पनि राजनैतिक दलका लागि सुहाउँदो विषय होइन। राजनैतिक दलको पिछलगु नभएको खण्डमा स्वतन्त्र रूपमा रहेर पत्रकारिता गर्नु निश्चय पनि यहाँ पहाड फुटाउनु सरह भएको हामीले महसुस गरेका छौं। राज्यको चौथो अंग मानिने पत्रकारिता जगतको त सुरक्षा दिन सरकार असफल छ भने त्यस्तो सरकारले आफ्ना जनताको सुरक्षा कसरी गर्न सक्छ? यो आफैमा जब्जिएको पम्बव पश्न हो भन्ने हामीले ठानेका छौं।

आजकमा उड्डिएका प्रमुख प्रश्नहरू हाँ मनन हामीलाई ठातका छाँ।
अन्त्यमा, आजका मितिसम्म यस साप्ताहिक पत्रिकालाई यहाँसम्म
ल्याउन सहयोग गर्ने सम्पूर्ण आदरणीय जनसमुदायलाई हार्दिक धन्यवाद
दिई हाम्रा विज्ञापनदाता, शुभचिन्तक, पाठक, विक्रेतालगायत सम्पूर्ण
नेपाली दाजुभाइ दिवीबहिनीहरूमा हामी विनम्र अनुरोध गर्न चाहान्छौं
अबका दिनमा समेत यस साप्ताहिक पत्रिकाले स्वतन्त्र पत्रकारिताको
भूमिका निर्वाह गर्ने कार्यलाई अगाडि बढाउने छ, पितपत्रकारितालाई
कहिल्लै बढावा दिने छनै भने कुरामा हामी तपाईंहरूलाई विश्वास दिलाउँदै
आउँदा दिनसम्ममा समते तपाईंहरूको सक्रिय सहयोग र समर्थन रहने
आशा गर्दै हामी ३७ औं वर्षमा प्रदेश गरेको छौं।

दुई तिहाईको दम्भ र हेपाहा प्रवृत्ति धधनै बाधक

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय एकता भएको घोषणाको १४ महिनापछि सत्तारुद्ध दलले एकताका सम्पूर्ण प्रक्रियामा समझदारी जुटाएको छ । पार्टी दुई अध्यक्षहरूले लगातार बैठक बसेर एकतालाई टुङ्ग्याउने प्रयास गरेपनि एकताले पूर्णता पाउन सकेको थिएन । पछिल्लो समयमा दुई अध्यक्ष बीच भएको छलफलले जिल्ला इन्वार्ज, सह इन्वार्ज, केन्द्रीय विभागमा समेत भागवडा गरेर सबै प्रक्रिया टुङ्ग्याएको छ । दुई पार्टीबीच एकता भएको घोषणा १४ महिना अघि नै गरेपनि दुवै पार्टीबीचको एकताले भावनामैक एकता गराउन सकेको थिएन । केही ओलीको नेतृत्वमा दोस्रो पटक सरकारको निर्माण हुँदा पनि पार्टी एकता भएको घोषणा भएपनि अलग अलग दलको जस्तो गरेर मन्त्रिपरिषद्मा समेत भागवडा कै आधारमा सरकार निर्माण गरिएको थियो । त्यही भागवण्डाकै कारण ओली नेतृत्वको सरकारले सन्तोषजनक काम गर्न सकेको थिएन । सरकारको समर्थनमा संघीय संसदमा नेकपाको मात्रै बहुमत रहेको छ । संसदमा दुई तिहाई पुन्याउनकैका लागि नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीले तत्कालिन संघीय समाजवादी पार्टीलाई समेत सरकारमा सोमल गराएको छ । तत्कालिन संघीय समाजवादी फोरमसमेतले नयाँ शक्ति पार्टीसँग एकता गरेर समाजवादी पार्टी निर्माण गरेको छ भने अहिले समाजवादी पार्टीका ७७ जना सांसद रहेका छन् । नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीलाई संसदमा दुई तिहाई पुन्याउन १ सय ९० सांसदको आवश्यकता पर्दछ । जसमा नेकपाका १ सय ७४ मध्येका एक रविन्द्र अधिकारीको हैलिकोप्टर दुर्घटनामा निधन भएको छ भने अहिले उसका १ सय ७३ जना सांसद संघीय संसदमा रहेका छन् । समाजवादी पार्टीका ७७ जना जोडदा सरकारको पक्षमा ठीक १ सय ९० जना अर्थात दुई तिहाई पुग्दछ । दुई तिहाईको सरकारले समेत जनताको भावना र चाहनाअनुसार काम गर्न नसकेको आरोप ओली सरकारमाथि लाग्दै आएको छ ।

हो, ओली सरकारले जनताले चाहेजस्तो काम गर्न सकेको छैन। सरकारले काम गर्न नसक्नुका पछाडि धेरै कारणहरू रहेपनि प्रमुख कारण भनेको सत्ताधारी दल र सरकारको दम्भ नै बाधक रहेको छ। सरकारले केही राष्ट्रा काम गरेको भएपनि राष्ट्रा भन्दा नराष्ट्रा काम धेरै गरेको हुनाले राष्ट्रा कार्यहरू समेत ओफेलमा परेका छन्। सरकारले ल्याउने विधेयकहरूमा समेत दम्भ देखिएको छ। सरकारको हेपाहा प्रवृत्तिले गर्दा पहिला सरकारका पक्षमा रहेका संघ संस्थाहरू विस्तारै सरकारको विरोधमा उत्रिन थालेका छन्। सरकारले संसदमा विधेयकहरू प्रस्तुत गर्नुभन्दा पहिलो विधेयकका बारेमा सम्बन्धित पक्षहरूसँग छलफल र बहस गराउने प्रयाससम्म गराउन चाहेन, त्यसैले सरकारले ल्याएको विधेयकहरूको जनस्तरबाट व्यापक विरोध भयो। सरकारले संसदमा दर्ता गराएका आधा दर्जन विधेयकहरू विवादको धेरामा तानिएका छन्। जसमा मिडिया काउन्सिल विधेयक, आमसञ्चार प्राधिकरण सम्बन्धी विधेयक, सूचना प्रविधि विधेयक, मानवअधिकार आयोगसम्बन्धी विधेयक, युठी विधेयक, विश्व विद्यालयसम्बन्धी विधेयक र राष्ट्रिय सुरक्षा परिषदसम्बन्धी विधेयकलगायतका अन्य विधेयक रहेका छन्। युठी सम्बन्धी विधेयक फिर्ता लिन दुई तिहाईको सरकार बाध्य भयो, आखिर किन? सरकारले हतार हतारमा निर्णय गर्ने प्रक्रिया नै गलत रहेको छ। सम्बन्धित पक्षहरूसँग छलफल र बहस गरेर सबैलाई मान्य हुन सक्ने विधेयक ल्याएको भए सरकार विधेयक फिर्ता लिन बाध्य हुनुपर्न थिएन। तर सरकारले दुई तिहाईको दम्भ र हेपाहा प्रवृत्ति देखाएको हुनाले सरकार लज्जित हुँदै विधेयक फिर्ता लिन बाध्य भएको छ। मिडिया काउन्सिल विधेयक लगायत सञ्चारसम्बन्धी विधेयकहरूका न बाह्यन। विहाँ कारण सरकारले गरेका राष्ट्रा कामपनि सरकारकै कारण ओफेलमा परेका छन्। सरकारले गरेका राष्ट्रा कामपनि प्रचार प्रसार गरी जनतामा पुन्याउने दायित्व सत्ताधारी दल र सरकारकै भएपनि सत्ताधारी दलभित्रै सरकारका काम कारबाहीको विरोध हुनु र सरकारले गरेका निर्णयहरूको अपनत्व पार्टीले नलिनुले गर्दा सरकारसँग जनता रुच्छ बढ्दै गएका छन्। केपी ओली पहिलो पटक प्रधानमन्त्री बन्दा उनले देखाएको राष्ट्रवादमा अहिले कालो बादल लागेको छ। कार्यकारी प्रधानमन्त्रीले सार्वजनिक रूपमै आफैनै सरकारको कारण माफी मान्य र परेको छ। प्रधानमन्त्रीले आफूलाई भुक्याएको, भुटो बोल्न लगाएको जस्ता असोभनिय अभिव्यक्ति दिएका छन्। मुलुकको कार्यकारी प्रधानमन्त्रीलाई भुक्याउने र भुटो बोल्न लगाउनेहरू को हुन्? किन उनीहरूमाथि प्रधानमन्त्रीले कारबाही गर्न सक्दैनन्? भुठ बोलेर जनतालाई भुक्याउन पाइँडैन। आफूलाई भुक्याउने र भुठ बोल्न लगाउने व्यक्तिहरूलाई कानुनी कारबाही गरेर प्रधानमन्त्रीले आफू सत्य रहेको प्रमाणित गर्न सक्नुपर्दछ। तरकारी र फलफूल विषादी प्रकरणमा आफूलाई भुठ बोल्न लगाइएको भन्दै भारतीय दुतावासबाट पत्र आएको ९ दिनपछि माफी मान्युले प्रमाणित हुन्छ स्वतन्त्र मुलुकको दुई तिहाईको सरकार भन्दा भारतीय दुतावास पो बलियो रहेछ? दुतावासले असार १४ गते लेखेको पत्रका बारेमा असार २३ गते मात्र प्रधानमन्त्रीले थाहा पाजुनु भनेको अर्को लज्जाको विषय हो। सरकारी निकायमा वा परराष्ट्र मन्त्रालयमा असार १४ गते आएको पत्रका बारेमा प्रधानमन्त्रीकै विश्वास पात्र रहेका परराष्ट्रमन्त्री र परराष्ट्रमन्त्रालयका सचिवसहितका उच्च तहका पदाधिकारीहरूले प्रधानमन्त्रीलाई जानकारी नगराउनको अर्थ के?

बारेमा नेपाल पत्रकार महासंघको अगुवाईमा मुलुकभरकै पत्रकारहरूले आन्दोलन गरे । फण्डै तीन महिनाको आन्दोलन पश्चात् मात्र नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको संसदीय दलका उपनेता सुभाष नेम्बाङ्गुले मिडिया काउन्सिल विधेयकलगायत सज्चार सम्बन्धी अन्य विधेयकहरूका बारेमा चासे देखाए । नेम्बाङ्गुले पार्टीका दुवै अध्यक्षको सहमतिमा मिडिया काउन्सिल विधेयक लगायतका सज्चारसँग सम्बन्धी विधेयकहरूमा उल्लेख गरिएका केही दफाहरूमा संसदीय प्रक्रिया अनुसार नै संशोधन गर्ने प्रतिवद्धता नेपाल पत्रकार महासंघका प्रतिनिधिहरूसामू गरेका छन् । हाल मिडिया काउन्सिल विधेयक राष्ट्रिय सभामा दर्ता भएकोले राष्ट्रियसभामा सताधारी दलका प्रमुख सचेतकले विधेयकमा रहेका र पत्रकार महासंघले संशोधन गर्नुपर्ने भनि बुझाएको पत्रमा उल्लेख भएअनुसार नै विधेयक बनाउने भन्दै तत्कालका नाराठाउका जेव को ?

आफूलाई भुठ बोल लगाउने र भुक्याउने व्यक्तिहरूलाई प्रधानमन्त्रीले काखी च्यापिरहनुको अब कुनै औचित्य छैन । स्वदेशी चीनी उद्योगलाई प्रोत्साहन दिने नाममा चीनी आयातमा कोटा निर्धारण गरियो कोटा निर्धारण पश्चात् चीनीको मूल्य बढेको छ । कोटो निर्धारण गर्न अघि ६५ रुपैयामा पाइने चीनी अहिले ९० रुपैयासम्म पर्दछ । स्वदेशी चीनी उद्योगीहरूले विदेशबाट सस्तोमा चीनी ल्याएर नेपालमा उत्पादित भन्दै जनतालाई भुक्याउँदै चीनी बेचिरहेका छन् । चीनी उद्योगीहरूले उखु कृषकहरूलाई अबौ रुपैया भुक्तानी दिन बाँकी रहेको छ तर तिनै चीनी उद्योगीहरू फेरी प्रधानमन्त्रीलाई संहमत गराएर चीनी आयातको समयावधि बढाउने चलखेलमा लागेका छन् । नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीकै सांसद मोतीलाल दुगड र चीनी उद्योगी संघका पर्वतभूमि शाशीकान्त अग्रयाल मिलेर

प्रधानमन्त्रीलाई समेत गुरुराहमा राख्यै जनतालाई महंगो मूल्यमा चीनी खरिद गर्न बाध्य पारिरहेका भएपनि स्वयम् प्रधानमन्त्री मौन रहनुले प्रमाणित हुन्छ प्रधानमन्त्री ओली बोल्छन् व्यवहारमा कुनै काम गर्न सबैदैनन् ।

मेलम्ची खानेपानी आयोजनाका प्रमुख

र तत्कालिन खानेपानी मन्त्रालयका सचिवले आफूलाई गलत रिपोर्ट दिएको आरोप प्रधानमन्त्रीले लगाएका थिए त्यही कारण खानेपानी मन्त्रालयका सचिवका अन्यत्र सरुवा गरियो तर सम्बन्धित मन्त्री र आयोजना प्रमुखलाई कुनै कारबाही भएन । आयोजनाका प्रमुख सूर्यराज कँडेल आफैं खानेपानी उद्योग सञ्चालन गरेका छन् । मेलम्यीको पानी उपत्यकामा आएपनि निजी क्षेत्राका खानेपानीका उद्योगहरू बन्द हुन सक्ने सम्भावना भएपछि निजी क्षेत्राका खानेपानी उद्योगीहरूले आयोजना प्रमुख कँडेललाई अधि सारेर मेलम्यीको पानी उपत्यकामा त्याउने काममा अवरोध गरिरहेका छन् तर उनीमाथि कुनै कारबाही हुन सकेको छैन । खानेपानीमन्त्री पार्टी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालकी बुहारी भएकाले उनीमाथि कारबाही हुन सक्ने सम्भावना नै भएन । यी सबै तथ्यहरूले गर्दा प्रमाणित हुन्छ नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीको नेतृत्वको ओली सरकारलाई अरु कसैबाट खतरा नभएपनि पार्टीभित्रैबाट खतरा रहेको छ । पार्टीभित्रका गुट उपगुटको व्यवस्थापन नगरेको खण्डमा तिनै गुट र उपगुटले गर्दा सरकार संकटमा पर्न सक्छ ।

सम्वैधानिक व्यवस्था अनुसार प्रत्येक वर्ष

सरकारले जेष्ठ १५ गते संसदमा बजेट पेश गर्ने गरेको छ । जेष्ठमा बजेट पेश भएपछि असार महिनाभित्रैमा बजेट पारित हुन्छ बजेट सम्बन्धी अन्य सबै विधेयकहरू राष्ट्रपतिबाट लालोमहर समेत असार महिनाभित्रैमा लाग्ने गरेको भएपनि सरकारले नत आफूले तोकेको राजस्व उठाउन

सकेको छ न त कियास खर्च नै गर्न सकेको छ ।
सरकारी हेलचे क्राइको कारण असारमा मात्र भएन्दै
एकै दिन ३ अर्ब देखि ४ अर्बसम्म खर्च गरिने
गरिएको छ । यसरी खर्च गर्दा ठुलो रकमको

रागत नै विषाक्त कनाउँदै तरकारी !

• डा श्याम लोहनी

हालसालै भारतबाट नेपाल भित्रिने तरकारीमा विषादीको प्रयोगबारे समाचार आएपछि यसका बारेमा जनचासो बढेको छ । नेपाल, भारत र चीनमध्ये प्रतिहेक्टर विषादीको प्रयोग नेपालमा तुलनात्मक रूपमा कम छ । तर, नेपालमा विषादी प्रयोग गरिएका तरकारी बजारमा ल्याउनुआधिको 'वेटिड पिरियड' कम छ । विदेशमा यस्तो अवधि तुलनात्मक रूपमा लामो हुन्छ । त्यसैले नेपालमा विषादी प्रयोग गरिएका तरकारीको उपभोगमा अलिक बढी खतरा छ । नेपालले धेरै हानिकारक भनिएका विषादीको प्रयोगमा प्रतिबन्ध लगाइसकेको छ, तर भारतलगायतका मुलुकमा अझै पनि त्यस्ता विषादी प्रयोगमा छन् ।

मानिसलाई विषादीका कारण लाग्ने
कुन रोग कुन विषादीका कारण लागेको
हो भनेर भन्न सकिन्छ । तरकारीमा धेरै
प्रयोग हुने विषादीमा अर्ग्यानो कलोरिन,
अर्ग्यानो फोस्फेट, आइरेट्रिन नामक
समूहका धेरै छन् । अर्ग्यानो कलोरिन
हावापानी र शरीरमा धेरै समयसम्म
रहन्छ । जस्तै, डिडिटी नेपालमा
प्रतिबन्ध गरिएको छ, तर भारतमा त्यो
प्रतिबन्ध नभएको हुनाले अझै उनीहरूले
खेतिपातीमा प्रयोग गरिरहेका हन्छन् ।

त्यर्सै, अर्ग्यानो फस्फेट नामक अर्को समूहका विषादी छन् । यो समूहमा मिथाइल प्याराथियोन, डायमेट्र, फोरेडजस्ता विषादी पर्छ । यी तीनवटै विषादीले शरीरमा विभिन्न प्रकारका असर पार्छन् । तर, खासगरी कलेजो र मिर्गीलामा यिनीहस्तूको असर बढी हुन्छ । उच्च रक्तचाप, मधुमेह, जन्ममै देखिने विकलांगता र क्यान्सरसम्म पनि यी विषादीका कारण हुन सक्छ । यी विषादीको निर्स्तर प्रयोगबाट यस्ता असर देखिन्थन् ।

तरकारीजन्य खानेकुरामा यी
विषादीको प्रयोग उचित परीक्षण नगरेसम्भ
थाहा पाइँदैन । यो नबुझभी यसका
दीर्घकालीन प्रभावबारे भन्न सकिंदैन ।
नेपालमा कस्ता-कस्ता विषादी प्रयोग
हुन्छन् भन्ने सन्दर्भमा प्लान्ट क्वारेन्टाइन
तथा विषादी व्यवस्थापन केन्द्रले प्रत्येक
वर्ष कति मात्रामा आयात हुन्छ भन्ने
बताउन सक्ला । यसले हाम्रो स्वास्थ्यमा
कस्तो असर पार्छ भन्नेबारे समग्र देशको
अध्ययनचाहिँ अब बल्ल सुरु हुनेवाला
छ । नेपाल हेत्य रिसर्च काउन्सिलले
अब यो साउनदेखि त्यसको अध्ययन
गर्दै छ । त्यसको समयावधि एक वर्षको
छ । नेपालका तरकारी धेरै उत्पादन हुने
धारिङ, चितवन, काभ्रेको तरकारी र
फलफूलजन्य सामग्रीमा हामीले अध्ययन
गर्दै छौं ।

अहिलेसम्म हाप्रोमा भएको अध्ययन
भनेको एकदमै सानो स्तरको र धेरै
तथ्यमा आधारित नभएका हुन् । नेपालमा
अहिलेसम्म प्लान्ट क्वारेन्टाइन तथा
विषादी व्यवस्थापन केन्द्रले मोबाइल
किलनिकजस्तै प्रयोगशाला (त्याब) राखेको
छ । त्यसले 'क्वालिटेटिम' अध्ययन मात्रै
गर्छ । कुन तरकारीमा कुन विषादी कति
मात्रामा छ भनेर त्यसले भन्न सक्तैन ।
जबसम्म कुन खाद्यस्तुमा कति विषादी
छ भन्ने थाहा हुँदैन, त्यसले हामीलाई
कति असर पार्छ भन्ने थाहा हुँदैन ।
२३-२४ वटा विषादीमध्ये त्यसले जम्मा
दुईवटा मात्र परीक्षण गर्छ । त्यसले

कहाँसम भने अर्गानिक भनिएका तरकारी
र फलफूलमा पनि विषादी देखिन्छ ।
तरकारी रोपिएको जमिनमा विषादी
छ भने पछि रोपिएको तरकारीमा पनि
त्यसको केही मात्रा हुन्छ । विषादीका
बारेमा यस्ता जानकारी आमजनमानसमा
नहुँदा विन्ता गर्ने परिस्थिति बनेको छ ।
नेपालमा डिडिटी नामक विषादी
प्रतिबन्धित भएको भन्दै २० वर्ष
भइसक्यो, तर अझै पनि हाम्रो रगतमा
डिडिटीको मात्रा देखिएको छ । डिडिटी
पहिले लामखुट्टे मार्न र कृषि प्रयोजनमा
प्रयोग गरिएको थिए । अहिले दुवै
प्रयोजन बन्द हुँदा पनि त्यो हाम्रो रगतमा

गाई-भैंसीको दूधबाट आउने इन्डो सल्कान, डिडिटीजस्ता विषादीले जन्मेदै विकालांगता ल्याउने गरेको अध्ययनबाट पुष्टि भइसकेको छ । यी विषादीले क्यान्सरसम्म हुन सक्छ । भारतका कैयाँ प्रान्तमा भएका विभिन्न अध्ययनमा के देखा परेको छ भने इन्डो सल्कान र डिडिटी आमाको दूधमा पनि छ । आमाले खाने दूधजन्य पदार्थ, तरकारी आदिबाट आमाको दूधमा यी विषादी आएको अनुमान गरिएको छ । केरा र आँप पकाउन प्रयोग गरिने मिथाइल कार्बाइड विषालु हुन सक्छ । त्यसले दीर्घकालीन रोग देखा पर्दैन, तर त्यसले तत्काल

तरकारीमा विष छ भन्ने थाहा हुँदाहुँदै व्यापारी वा कृषकको माग र अडान भनेर माफी गर्न मिल्दैन । सरकारले कदम चाल्नैपर्छ । विषाक्त औषधिको प्रयोगलाई रोकेर अगानिक उत्पादनमा जानैपर्छ । यसको अर्को विकल्प नै छैन । किसानले पनि नबुझेर विषादी प्रयोग गरिरहेका छन् ।

विषादीको मात्रा पनि भन्न सकदैन । त्यो नभनुन्जेल हामीलाई त्यो विषादीले कति असर गर्छ भन्ने थाहा नै हुँदैन ।

उदाहरणका लागि कुनै काँक्रोमा
नेपालमा प्रतिबन्ध गरिएको विषादी छ
कि छैन भनेर पत्ता लाग्न सक्ने भयो,
तर त्यसको मात्रा थाहा नहुने भयो ।
अथवा, खानलायक हो कि होइन भन्नेबारे
थाहा हुन सक्दैन । विषादी संसारभर
प्रयोग गरिन्छ, तर कति मात्रामा प्रयोग
गर्न भन्नेबारेमा विश्व स्वास्थ्य संगठनले
स्तर तोकेको छ । त्यो मात्राभन्दा माथि
गयो भने मात्र खान नहुने हो । कुनै
पनि तरकारी विषादीरहित भने हुँदैन ।

देखिएको छ । डिडिटीको प्रयोग गरेमा सन्तान विकलांग जन्मने र क्यान्सर हुने समस्या देखिन्छ भनी अध्ययनहरूले देखाएका छन् । नेपालको जुन माटोमा पहिला डिडिटी प्रयोग गरिएको थियो, त्यहाँ अझै पनि डिडिटी पाइन्छ । कतिपय ठाउँमा त एक ठाउँमा प्रयोग गरिएको विषादी हावाका कारण अर्को ठाउँमा सरेको पनि देखिएको छ ।

कतिपय मानिसले केटाकेटीलाई फलफूल र दूध खुवाउन छोडेको बताउन थालेका छन्, किनभने कृषिमा प्रयोग गरेको विषादी गाई-भैंसीको खाना हुँदै दूधमा पनि देखा पर्न थालेको छ ।

असरचाहिं पर्छ । त्यसैले आँप बच्चालाई
खुवाउन मानिस डराउन थालेका छन् ।

नेपालमा अर्ग्यानो कलोरिन प्रतिबन्धित भइसकैको छ । तर पनि भारतसँगको खुला सीमाका कारण यी नेपाल भित्रिन्छन् । यो समूहका ती अधिकांश विषादी तराई र पहाडका काम्रे, धादिङजस्ता जिल्लामा देखा परेको छ । अर्ग्यानो फोस्फेटको दीर्घकालीन असर अर्ग्यानो कलोरिनले जस्तो नभए पनि रक्तचाप बढाउने, मधुमेह हुने, थाइराइडको समस्या देखिनेजस्ता असर पार्छ । तर, यसबारेमा हाम्रोमा कुनै पनि प्रकारको राम्रो र आधिकारिक अध्ययन

भएको छैन । त्यसैले यसले के-कस्ता रोग देखा परेको छ भनेर भन्न सकिने अवस्था छैन । नेपालमा उत्पादन हुने तरकारी र फलफूलमा कुन-कुन विषादी प्रयोग हुन्छ भन्नेबारे राष्ट्रियस्तरको अध्ययन अझै पनि भएको छैन । यस्ता खाले अध्ययन विदेशमा पर्याप्त भइसकेको छ । हामी कति त उताको अध्ययनलाई पनि लिन सक्छौं, तर यहाँको भौगोलिक अवस्था र यहाँको रहनसहन आदि विषयले पनि त्यसमा प्रभाव पारिरहेको हुन्छ । ती विषादीले नेपालमा के भइरहेको छ त भनेर भन्न सकिने अवस्था छैन । त्यसको अवस्था कस्तो छ भन्ने राष्ट्रियस्तरको कुनै पनि अध्ययन भएको छैन ।

अकिस्टोसिन हर्मोन दिएर दूध बढ़ी दिन
मिल्ने बनाउने पनि गरिएको छ । तर,
त्यसको दीर्घकालीन नकारात्मक असर
मैले भेटेको छैन ।

तरकारीमा विषादी प्रयोग भएको छ
भने पनि त्यसलाई कसरी खानयोग्य
बनाउने भने पनि हामीले जान्नुपर्छ ।
यसको सबैन्दा राम्रो विधि त त्यसलाई
पखाल्ने हो । प्रशस्त पानी प्रयोग गरेर
पखाल्ने हो भने विषादी धेरै मात्रामा
जान्छ । पानी कम हुने ठाउँमा यसो
गर्न पनि गाहो छ । अर्को विधि भनेको
एक चिन्टी पोटासियम परम्याग्नेटलाई ८
देखि १० लिटर पानीमा राखेर तरकारी
र फलफूलजन्य खानेकुरालाई १५ देखि
२० मिनेट राखेर पखाल्ने हो भने विषादी
धेरै हदसम्म पखालिन्छ । यति गर्नाले
खानेकुरामा लागेको ८० प्रतिशतजस्ति
विषादी पखालिन्छ । तर, जुन विषादी
भित्रै गइसकेको छ, त्यसलाई पखाल
सकिँदैन ।

ਤੁਨਪਾਨੀਮਾ ਤਰਕਾਰੀ ਮਿਜਾਏਰ ਰਾਖੇ
ਹੋ ਭਨੇ ਵਿਸਾਦੀ ਪਖਾਲਿਛ ਭਨੇ ਭਰਮ ਪਨਿ
ਕਤਿਪਧ ਮਾਨਿਸਮਾ ਪਾਇਛਾ । ਤੁਨ ਭਨੇਕੋ
ਸੋਡਿਯਮ ਕਲੋਰਾਇਡ ਹੋ । ਤਾਂਸਲੇ ਵਿਸਾਦੀ
ਹਟਾਉਨੇ ਕਾਮ ਗੱਨ ਸਕਵੈਣ । ਤੁਨ ਹਾਲੇਰ
ਪਖਾਲੁਭਨਦਾ ਹਾਮੀਲੇ ਪਾਨੀਲੇ ਪਖਾਲੇਰ ਖਾਨੁ
ਨੈ ਬ੍ਰੇਅਕਾਰ ਹੁਨਛ । ਵਿਸਾਦੀਬਾਟ ਪਰੇਕੋ
ਅਸਰਕਾ ਬਾਰੇਮਾ ਗਰਿਨੇ ਅਧਿਧਨ ਪਨਿ ਨਿਕੈ
ਮਹੱਗਾ ਹੁਨਛਨ । ਮਾਥਿ ਨੈ ਵਾਖਾ ਗਰਿਏਕਾ
ਕਾਰਣਲੇ ਕਿਸਾਨਲਾਈ ਅਹਿਲੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਗੱਨ
ਦਿਏਰ ਬੀਸੌਂ ਵਰ਷ਾਂਛਿ ਤਾਂਸਕੋ ਅਸਰ ਹੇਣ ਪਨਿ
ਮਿਲਦੈਨ । ਨੈਤਿਕ ਰੂਪਮਾ ਤਾਂਸਤੋ ਅਨੁਸਥਾਨ
ਗੱਨ ਮਿਲਦੈਨ । ਵਿਸਾਦੀਸੱਗ ਕਾਮ ਗੱਨ ਮਹਿਲਾ
ਰ ਨਗਰਨ ਮਹਿਲਾਮਾ ਕਸਤੋ ਅਸਰ ਪਚੜ ਭਨੇਰ
ਯੱਛੁ ਸਕਿਨੇ ਅਵਰਥਾ ਪਨਿ ਛੈਨ ।

जाने राकरन जपया था तो उन।
 तरकारीमा विष छ भन्ने थाहा हुँदाहुँदै
 व्यापारी वा कृषकको माग र अडान भनेर
 माफी गर्न मिल्दैन। सरकारले कदम
 चाल्नैपर्छ। विषाक्त औषधिको प्रयोगलाई
 रोकेर अर्गानिक उत्पादनमा जानैपर्छ।
 यसको अर्को विकल्प नै छैन। किसानले
 पनि नबुझेर विषादी प्रयोग गरिरहेका
 छन्। उनीहरूलाई पनि सचेत गराउन
 सकिन्छ।

(नयाँ पत्रिकाबाट)

आइरनयुक्त पानी पिउँडै १३ सय परिवार

| गाउँमा बन्दै गरेका सिमेन्टका घर सबै राता
छन् । भाँडामा राखेको पानीमा केही मिनेटमै
रातो तर लाग्छ । स्थानीयवासीले लगाएका
कपडा, उनीहरूले प्रयोग गर्ने भाँडाकुँडा रातो
रडका छन् ।

यस ठाउँमा खानीपानीका दुईवटा आयोजनाको
डिपिआर गरिएको छ । तर, दुवै आयोजनाको
निर्माणले गति लिन नसकदा स्थानीय वर्षांदेखि
तर्भपिइरहेका छन् ।

एउटा मात्र आवश्यक भएकोमा स्थानीय सरकारले 'प्रजापति जामुनवाडी कन्काई खाने पानी आयोजना' र 'प्रजापति खानेपानी विस्तार आयोजना' गरी दुइवटा आयोजना दर्ता गरे को स्थानीयवासीको भनाइ छ । पाँच कर्टठा जमिनमा कम्पाउन्डवाल लगाइएको प्रजापति खानेपानी विस्तार आयोजनालाई यस वर्ष २० लाख रुपैयाँ प्राप्त भएको छ । सात कर्टठा जमिनमा कम्पाउन्डवाल र एउटा कार्यालय भवनसमेत बनिइसकेको प्रजापति जामुनवाडी कन्काई खानेपानी आयोजनाका लागि सरकारले यस वर्ष पाँच लाख रुपैयाँ मात्र विनियोजन गन्यो । बजेट अभावमा दुवै आयोजना निर्माण सम्पन्न हन सकेका छैन । स्थानीयवासी भने

दुईमध्ये एउटा आयोजना बन्द गरेर एउटामा मात्र रकम हालेर चलाउनुपर्ने बताउँछन् ।

स्थानीयवासी 'प्रजापति जामुनवाडी कन्काई खानेपानी आयोजना'लाई अगाडि बढाउनुपर्ने पक्षमा छन् । आयोजनाको भवनसमेत बनिसके काले यसलाई जोड दिइएको हो । अब ट्याको बनाउन मात्र बाँकी छ । ट्याको बनाउन दुई करोड हाराहारी खर्च हुनेमा सरकारले पाँच लाख रुपैयाँ मात्र छुट्याइदिएपछि उनीहरू आक्रोशित छन् । प्रजापति जामुनवाडी कन्काई खानेपानी आयोजनाका सचिव निर्मलकुमार खनालका अनसार बजेट अभावकै कारण नदिनेसम्मको अड्डी कसे । उनीहरूलाई कन्काई-१ का बडाघ्यक्ष रोशन पोखरेलको समेत साथ थियो । शुद्ध पिउनेपानीको माग गर्दै स्थानीयवासीसँग बडाघ्यक्ष पोखरेल पानि धर्णामा बसे । उनके नेतृत्वमा विरोध सभा गरियो । भन्दै तीन घन्टा नगर सभा रोकियो । बन्दै गरेको 'प्रजापति जामुनवाडी कन्काई खानेपानी आयोजना'का लागि कन्काई नगरपालिकाले ३० लाख रुपैयाँ दिने प्रतिबद्धता जनाएपछि नगरसभा सरु भएको थियो ।

खेलालका जुसावा बजेट जनापक कारण समयमै आयोजना सम्पन्न हुन नसकेको हो । यस आयोजनाका लागि पहिले वर्ष दुई लाख रुपैयाँ दिएको सरकारले त्यसपछि दुईपटक गरी ५० लाख रुपैयाँ दियो । केही दिनअघि कन्काई नगरपालिका परिसरमा नगर परिषद्को तयारी चलिरहँदा

राज्य संयन्त्र भ्रष्टाचारमुक्त नवनाइसम्म समृद्धि असम्भव

उपेन्द्र भा

ग्रह दशा लागेको सूर्य पनि निस्तेज हुन्छ । मानवको के बिसात । तर आजीवन ग्रहदशा लागेको अप्राकृतिक नियम नेपालमा देख्न सकिछ । ग्रह चलायामान हो र निश्चित अवधीको वृत्तमा यो घुमि रहन्छ । तर नेपालमा प्रतिकूल प्रभाव पार्ने गरि ग्रह स्थिर भएर बसेको भान हुन थाले को छ । अहिले शक्तिशाली सरकार देशले पाएको छ तर परम्परागत रूपमा विधीमा प्रवेश गरेको बेथिति जसले आर्थिक, राजनीतिक, समाजिक, सांस्कृतिक, धार्मिक तथा मौलिक पहिचान समेतलाई नराप्ररी प्रभावित गरेको छ, हटाउन सकिएको छन् । बेथिति आम जनताले देखिने कुरा हो, राज्यसताले होइन । सत्तामा हुनेका लागि बेथिति आनन्दित जीवनका लागि सञ्जिवनी प्रदायक तत्व हो ।

मेरो आशय के हो भने सत्तामा जाने व्यक्ति, पार्टी वा समर्थक समूह पनि आम नागरिक सरह थिए र बेथित देखाएर सरकारको विरोध गरेर सत्तामा आएका हुन् । सत्ताबाहिर बेथिति देखिने तथा सत्तारोहणपछि यो दृष्टिगोचर हुन नसक्नु यो कस्तो परम्परा हो ? आम नागरिकको रूपमा बेथितिले देशलाई कसरी गाँजेको छ भन्ने अनुभव सबैलाई होला नै, तर पनि इमानदारीरूपक देशप्रतिको दायित्व निर्वाह गर्न नसक्नु कस्तो दुर्भाग्य !

बेथितिले व्यक्तिगत धनलाभ को ढोका खोल्छ र मानिसलाई धन कुबर बनाउँछ । विषपन्न नागरिकको हैसियतमा रहेका आम नागरिकको विशिष्ट पहिचान बनाउन अनैतिक बाटोमा अग्रसर हुन्छ । यही बाटोबाट उसले धन संग्रह गर्न अनेक अनैतिक व्यक्तिसंग सम्बन्ध बनाउन पुग्छ र भ्रष्टहस्तको संगठन विस्तार हुँदै जान्छ । विस्तारै यसको महा सञ्जाल तयार हुन्छ र यो संगठन चलाउने व्यक्ति भ्रष्ट, अनैतिक, माफिया, तस्कर, गुण्डा, असामाजिक तत्वालयको अखाडा बनाउँछ र भ्रष्टाचार को परम्परालाई निरन्तरता दिन्छ । हेर्दा सफेदपोस, सत्य प्रवचन गर्ने, परोपकारी कुरा गर्ने, जन उत्तरदायी समावेशी लोकतन्त्रको पाठ पढाउने, नैतिकताका कुरा गर्ने, अनुशासन, शिष्टा देखाउने र पालन गर्न उपदेश दिने, विश्वस्तरको प्रविधी ल्याएर देश विकासको कुरा गर्ने आदि भद्र, शालीन रूपमा देखिने भ्रष्टहस्तको राज्य संयन्त्रमा एकाधिकार कायम छ । यसलाई

कसैले हटाउन सकेको छैन ।

संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको संविधान ल्याएर नेपालमा असिमित परिवर्तन गराएको यश, कीर्ति लिने दलहस्तको दुईसिराईको सरकार बनाउँदा पनि देश अग्रामी दिशामा किन अगाडि बढि रहेको छैन ? युवा शक्तिको पलायन किन रोकिएको छैन ? किन यत्र, तत्र, सर्वत्र विरोधका आवाजहरू घन्कि रहेका छन् ? आर्थिक क्षेत्रको दयनीय अवस्थाको चित्कार त्यसै छर्लङ्ग देखिन्छ । व्यापार घाटा प्रतिवर्ष २७० ले बढाउ जाने आफ्नो थिति बनाई सकेको छ । आयातको तीब्रतर वृद्धिले हाम्रो स्वाभिमान, नैतिकता, आवरणमा पनि दिनानुदिन छास आई रहेको छ । हाम्रो मौलिकता क्षीरण भई रहेको छ । निर्यात घुस्तो ओडेर बेहुली जस्तै गतिहीन छ । उत्पादक क्षमता बढाउने अनेक योजना तर्जुमा गरिएपनि उत्पादन क्षेत्र पूर्ण विराम अवस्थामा छ ।

विश्व बैंक, एडीआर, तथा नेपाल राष्ट्र बैंकले सार्वजनिक गर्दै आई रहेको आर्थिक प्रतिवेदनमा हामी कति निरीह अवस्थामा छौ, देखाई रहेको छ । उत्पादकत्व वृद्धिले सिङ्गे आयातको विशाल आकारलाई घटाउँछ र यसलाई नियन्त्रणमा राख्छ । आयात खुम्चिएको अवस्थामा वल्ल आत्म निर्भर हुन अवसर आउँछ । तर यस्ता कुरामा सरकारको सक्रियता देखिएको छैन । बरु सरकारलाई अनावश्यक कुरामा सक्रिय बनाएर विरोधको माहौल तयार पार्न सूक्ष्म खेलहरू सतहमा विकसित भई रहेको छ । तुल्लू किला ढाल्ने ०६/०६३ को जन अन्दोलन जस्तै संसदमा पैश युर्टी विदेयको विरुद्धमा उपत्यकामा दिनानुदिन विकसित भई रहेको नेवारहस्तको आदोलन लाखोंको संख्यामा सडकमा आएको देख्ना यसको परिणिति के होला अनुमान गर्न कठीन छ । त्यर्तै मीडिया विधेयक पनि संसदमा छ । यसको विरोधमा संलग्न मीडियाकर्मीहस्तको आन्दोलन पनि सहयोगी भूमिकामा छ ।

उपत्यकाका बुद्धिजीवि, राजनीतिक विश्लेषक, अर्थविद तथा अन्यका पत्र पत्रिकामा आएका लेखकहरू सरकारप्रति उदासीन रहेको कुरा पनि छर्लङ्ग छ । आफ्नै पार्टीभित्रका शीर्ष पतिहस्तको सहकर्मीहस्तको अभिव्यक्तिमा विरोधाभासको अनुभूति हुनु राम्रो कुरा होइन । आफ्नो र विरोधी सबै विरोधको पक्षमा उभिएपनि

सरकारको औचित्यमाथि त्यसै पनि प्रश्न चिन्ह खडा हुन्छ । सानातिना विरोधबाट सरकार नडाराउनु स्वाभाविक हो तर यही विरोधमा आफ्नोले पनि समर्थन गरेपछि रिथित भयावह हुन्छ । यो भयावह स्थितिमा कोही पनि टिक्केन ।

शक्तिशाली सरकार पनि राज्यसत्ताको पारम्परिक भ्रष्टाचार योजनालाई निरन्तरता दिने कुरामा अग्रसर छ । अर्थ, राजनीति र विकास लगायत सबै क्षेत्रमा माफियाहरू हामी भएकोले यिनीहरू के निर्णय अनुसार सबै चल्ने परिपाटीमा कुनै फेरबदल भएको छैन । संघीय सरकारले स्थानीय सरकार लाई अधिकार सम्पन्न बनाएपछि स्थानीय स्तरमा सबै काम स्थानीय सरकारले गर्ने कुरा छ । प्रावेशिक आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्न प्रावेशिक सरकार छ । के न्द्रको साँसदलाई ६ करोड र प्रावेशिक सरकारले पनि केन्द्र जस्तै विकास बजेट को ९ प्रतिशत प्रावेशिक साँसदको हातबाट खचिने नियम बनाएको छ । यसरी करोडौ खर्च गरेर चुनाव जितेर आएका प्रतिनिधिको भविष्य सुरक्षित गर्ने गरि बजेट विनियोजन भ्रष्टाचारको निरन्तरता नभई अरु के बुझ्ने ?

यस्तो प्रवृत्तिले देश होइन, भ्रष्टाचार गरि धन कमाएर सत्तामा सधै बनि रहने मानसिकताबाट के आश गर्न सकिन्छ । धन खर्च गरेर चुनाव जित्ने परिपाट पौले भ्रष्टबाहेक ईमान्दार, योग्य, दक्ष राजनीतिज्ञहरू सत्तामा आउन कठीन छ । देश विकास तथा बेथिति सुधार्न आएको यो सरकार पनि भ्रष्ट आवरणलाई प्रोत्साहन गरेपछि जनताले के आश गर्ने । धन खर्च गरेर आउने जो कोही पनि आफूले खर्च गरेको ४ दोबार कमाउने नियमता रहन्छ । उसले भ्रष्टाचारबाहेकका कुरा सोचैन, बुझ्दैन पनि । यसरी भ्रष्टाचार क्रमिक रूपले भाँगिगदै जान्छ र बेथितिलाई कहिलै निमूल गर्न सकिदैन । माफियातन्त्रले धन आर्जन गर्न उद्देश्यले देश विकासको कुरा गर्छ तर विकास परियोजनालाई परिणाममुखी हुन दिईन । ताकि यो असफल परियोजनामा पुनर्श सहयोग जुटाएर धनार्जन परम्परालाई आगाडि बढाउन सकियोस । अत्यधिक बहुमतको सरकारको अहिले साँसद पाल्ने नीति नियमबाट प्रष्ट हुन्छ कि यो सरकार आगामी दिनका लागि यस्तै बहुमत कसरी ल्याउने भन्ने रणनीतिबाट प्रेरित छ ।

साल्ट ट्रेडिंग...

को उपदफा २ अनुसार सरकारको पूर्ण वा आशिक स्वामित्व भएका कम्पनीहस्तले लाभांश बैंडन सरकारको पूर्व स्वीकृति लिनुपर्न व्यवस्था भएकाले साल्टले सम्बन्धित मन्त्रालयमा पूर्व स्वीकृतिका लागि पत्राचार गरेर सम्बन्धित मन्त्रालयले नगद लाभांश बैंडन अनुमति दिएर अर्थ मन्त्रालयको अनुमतिका लागि पत्राचार गरेकोमा अर्थले हालसम्म स्वीकृति नदिएर कपरेशनका संयोजनाहरू अन्याय गरेको छ । साल्टले २०७४ कापुन १६ गते नै आपूर्ति मन्त्रालयलाई पत्राचार गर्दै लाभांश बैंडनका लागि स्वीकृति दिन मात्र गरेको थिए । सोही अनुसार आपूर्ति मन्त्रालयले पुसमा अर्थ मन्त्रालयलाई स्वीकृतिका लागि पत्राचार गरेको भएपनि अर्थ मन्त्रालयले कुनै प्रतिक्रिया नदिएको हुनाले आपूर्ति मन्त्रालयले जेष्ठ ९ गते पुन ताकेता गरेकोमा अर्थ मन्त्रालयले अहिलेसम्म स्वीकृति नदिएको हुनाले साल्टका शेयरधनीहरू आपूर्ति दिएर साल्टले २०७४ कापुन १६ गते नै आपूर्ति मन्त्रालयलाई पत्राचार गर्दै लाभांश बैंडनका लागि स्वीकृति दिन मात्र गरेको थिए । सोही अनुसार आपूर्ति मन्त्रालयले पुसमा अर्थ मन्त्रालयलाई स्वीकृतिका लागि पत्राचार गरेको भएपनि अर्थ मन्त्रालयले कुनै प्रतिक्रिया नदिएको हुनाले आपूर्ति मन्त्रालयले जेष्ठ ९ गते पुन ताकेता गरेकोमा अर्थ मन्त्रालयले अहिलेसम्म स्वीकृति नदिएको हुनाले साल्टका शेयरधनीहरू आपूर्ति दिएर साल्टले २०७४ कापुन १६ गते नै आपूर्ति मन्त्रालयलाई पत्राचार गर्दै लाभांश बैंडनका लागि स्वीकृति दिन मात्र गरेको थिए ।

चीनी आयातमा कोटा प्रणाली लागू गरेपछि साल्टले कोटा प्रणाली लागू गर्न अधि नै खरिद गरेको चीनी समेत वीरगञ्ज भन्सारमा रोकिदिएपछि साल्टलाई करोडौ घाटा भएको छ । सरकारलाई अद्यायारो पर्दा साल्टमा आफ्नो कोही खेतीको हुनाले यसको नगद लाभांश रोक्नु परेको हो ? त्यसको सही उत्तर सरकारले किन दिन नपर्न नपर्ने ?

साल्टमा सरकारका प्रतिनिधि समेत सञ्चालक समितिमा रहन्दै र अपेक्षित वितरण गर्ने लाभांश रोक्नु परेको हो ? त्यसको सही उत्तर सरकारले किन दिन नपर्ने ?

साल्टमा सरकारका प्रतिनिधि समेत सञ्चालक समितिमा रहन्दै र अपेक्षित वितरण गर्ने लाभांश रोक्नु परेको हो ? त्यसको सही उत्तर सरकारले किन दिन नपर्ने ?

साल्टमा सरकारका प्रतिनिधि समेत सञ्चालक समितिमा रहन्दै र अपेक्षित वितरण गर्ने लाभांश रोक्नु परेको हो ? त्यसको सही उत्तर सरकारले किन दिन नपर्ने ?

साल्टमा सरकारका प्रतिनिधि समेत सञ्चालक समितिमा रहन्दै र अपेक्षित वितरण गर्ने लाभांश रोक्नु परेको हो ? त्यसको सही उत्तर सरकारले किन दिन नपर्ने ?

साल

कपोरेट

● जोन्टा कलबलाई ग्लोबल आइएमई बैंकको सहयोग

ग्लोबल आइएमई बैंकले जोन्टा कलब, काठमाडौंलाई सहयोग गरेको छ। बैंकको संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वान्तर्गत कलबलाई ५ लाख रुपैयाँ सहयोग गरेको हो। बैंकका कामु प्रमुख कार्यकारी अधिकृत महेश शर्मा

ढाकालले कलबका अध्यक्ष मीरा ज्योतिलाई सहयोग रकम हस्तान्तरण गरेका हुन्।

बैंकको सहयोगबाट कलबले प्रदेश सरकार तथा स्थानीय निकायको सहकार्यमा प्रदेश २ का विभिन्न विद्यालयका करिब १ हजार विद्यार्थीमाझ बालविवाह अन्त्यका लागि सशक्तीकरण अभियानका कार्यक्रम सञ्चालन गर्न बताइएको छ। गरिबी, अशिक्षा तथा अन्धविश्वासले प्रदेश २ का धेरै समुदायमा बालविवाहको प्रवलन रहेकाले यो अवस्थाको अन्त्यका लागि सशक्तीकरण अभियानमा बैंक जोडिएको प्रमुख कार्यकारी अधिकृत ढाकालले बताए।

महिलाको आर्थिक सशक्तीकरणले सबै किसिमका समस्या समाधानमा सहयोग पुऱ्याउने बताउँदै प्रमुख कार्यकारी अधिकृत ढाकालले यस अभियानलाई आर्थिक सबलीकरण, नेतृत्व विकास र उद्यमशीलतासँग जोड्नसमेत आग्रह गरे। बैंकले स्थापनादेखि नै सामाजिक उत्तरदायित्वलाई प्राथमिकतामा राखेर प्राकृतिक विपति, जनचेतनामूलक कार्यक्रम र सामाजिक कार्यमा सहयोग गर्दै आएको उनले बताए।

● माछापुच्छे बैंकको ऋणपत्र

माछापुच्छे बैंक लिमिटेडले साउन ६ गतेदेखि '१० दशमलव २५ प्रतिशत माछापुच्छे बैंक लिमिटेड डिबेन्चर २०८५' निष्कासन तथा बिक्री खुला गर्न भएको छ। बैंकले प्रतिऋणपत्र १ हजार रुपैयाँका दरले ३० लाख कित्तामध्ये १२ लाख कित्ता सर्वसाधारणका लागि निष्कासन गर्नेछ। निष्कासन गरिने कुल ऋणपत्रमध्ये ६० हजार कित्ता सामूहिक लगानी कोषका लागि छुट्ट्याएकोमा ३० हजार कित्ता बाँडफॉड गरिएको छ। निष्कासन बन्द छिटोमा साउन ९ गते हुनेछ भने ढिलोमा भदो ३ गते हुनेछ।

लगानीकर्ताले न्यूतम २५ कित्तादेखि अधिकतम ११ लाख ७० हजार कित्तासम्मका लागि आवेदन दिन सकिनेछ। यस ऋणपत्रको अवधि ७ वर्ष रहेको छ। ऋणपत्रको वार्षिक व्याजदर १० दशमलव २५ प्रतिशत हुनेछ। ऋणपत्रमा आर्जित व्याज रकममा आयकर ऐनउनुसार कर लाग्नेछ। अर्जित व्याज रकम प्रत्येक आर्थिक वर्षको प्रथम अर्धवार्षिक र द्वितीय अर्धवार्षिक समाप्त भएपश्चात भुक्तानी गरिनेछ। सो ऋणपत्रलाई इत्रा नेपालले इत्राएनपी एलए माइनस रेटिङ गरेको छ। यसले कर्जा जोखिम न्यून रहेको संकेत गर्दै।

बैंकको धितोपत्र निष्कासन तथा बिक्री प्रबन्धक एनएमवि क्यापिटल लिमिटेड रहेको छ। लगानीकर्ताले आस्था सेवामा

सहभागी बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरू र तिनका शाखा कार्यालयबाट आवेदन दिन सक्नेछन्। हाल बैंकको चुक्ता पुँजी ८ अर्ब ५ करोड ५६ लाख रहेको छ। ऋणपत्र निष्कासनका लागि नेपाल धितोपत्र बोर्डले असार ४ गते अनुमति दिएको थियो।

● प्रभु लाइफ इन्स्योरेन्सको साधारणसभा सम्पन्न

प्रभु लाइफ इन्स्योरेन्सको दोस्रो वार्षिक साधारणसभा काठमाडौंमा सम्पन्न भएको छ। कम्पनीका अध्यक्ष डा. आत्माराम घिमिरेको सभापतित्वमा सम्पन्न सभाले वार्षिक प्रतिवेदन एवं लेखापरीक्षकको प्रतिवेदनका साथै आर्थिक वर्ष ०७४(७५) को वासलाला, नाफानोक्सान हिसाब, नगद प्रवाहलगायत विवरण पारित गरेको छ। साथै, सभाले कम्पनीको प्रबन्धपत्र तथा नियमावली संशोधन गर्नेसम्बन्धी विशेष प्रस्तावसमेत पारित गरेको छ।

● मेगा रेमिटको सेवा थप तीन देशबाट

मेगा बैंक नेपालले हडकड, युएई र जोर्डनबाट मेगा रेमिटको सेवा सञ्चालन गरेको छ। बैंकले हडकडको ई-पे लिमिटेड, युएईको सराफ एक्सचेन्ज तथा जोर्डनको अल अलाउनी एक्सचेन्जसँग कारोबारसम्बन्धी सम्झौता गरी सेवा सञ्चालन गरेको हो। सहमतिपछि तीनै देशमा रहेका नेपालीलाई नेपालमा रकम पठाउन सहज, सुलभ र प्रभावकारी हुने मेगा बैंकको विश्वास छ। मेगा रेमिटको सेवालाई संसारका विभिन्न देशमा जोड्ने क्रमलाई तीव्रता दिएको मेगा बैंकले अन्य देशमा रेमिट सेवा विस्तार गर्ने बताएको छ।

● ग्लोबल आइएमई बैंकको विशेष साधारणसभा हुँदै

ग्लोबल आइएमई बैंक लिमिटेडले साउन १४ गते नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठान, कमलालीमा विशेष साधारणसभा आयोजना गर्ने भएको छ। सभामा बैंकले हाथबे फाइनान्स लिमिटेडलाई प्राप्त गर्ने र डिडिएका आधारमा निर्धारण गरिएको सेयर स्वाप अनुपात स्वीकृत गर्ने विशेष प्रस्ताव रहेको छ। ग्लोबल र जनता बैंकबीच मर्जर गर्ने प्रयोजनका लागि बैंकको सेयर कारोबार असार २२ गतेदेखि बन्द रहेको छ।

● सांग्रिला र महालक्ष्मी लाइफबीच बैंकास्योरेन्स

सांग्रिला डेभलपमेन्ट बैंक र महालक्ष्मी लाइफ इन्स्योरेन्सबीच बिमा व्यावसाय विस्तार गर्ने उद्देश्यले बैंकास्योरेन्स सेवा प्रदान गर्नेसम्बन्धी सम्झौता भएको छ। बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सुयोग श्रेष्ठ र इन्स्योरेन्सका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत रमेशकुमार भटुराईले बैंकास्योरेन्ससम्बन्धी सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन्।

● कुमारीका थप पाँच शाखा

कुमारी बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा काठमाडौं उपत्यकाबाहिर पाँच नयाँ शाखा स्थापना गरेको छ। शाखाको बैंकका अध्यक्ष अमीरप्रताप जबराले काठमाडौंबाटे मोबाइल प्रविधिमार्फत ई-उदाटन गरेका हुन्। बैंकले महोत्तरीको बर्दिवास, सरलहीको बरथबाबा, बर्दियाको ठाकुरबाबा, कपिलपत्तुको जितपुर र पोखाराको लेकसाइडमा शाखा सञ्चालन गरेको हो। थप शाखा सञ्चालनपछि कुमारी बैंकको शाखा संख्या १८ पुगेको छ।

दुर्गीन द्वितीय फिल्म बन्ने

मधेसका चर्चित नेता डा. सिके राजतको जीवनमा आधारित चलचित्र निर्माण हुने भएको छ। बुधबार राजधानीको 'क्युजु सिनेमा' आयोजित कार्यक्रममा 'डा.सिके राजत द प्यासन' नाम राखेर ५० प्रतिशत राजतको जीवनमा आधारित र ५० प्रतिशत फिल्मी कथा जोडेर चलचित्र निर्माण हुने जानकारी दिइयो।

चलचित्र आउँदो छ थप वर्षमा प्रदर्शन हुने समेत जानकारी गराइयो। विजेता गिरीको प्रस्तुति रहने चलचित्रको कार्यक्रममा चलचित्रको टिजर सार्वजनिक पनि गरिएको थियो।

चलचित्र 'डा.सिके राजत द प्यासन' घोषणा कार्यक्रममा निर्माण कम्पनी माँ राधिका इन्टरनेशनल मुभिजले केक काटेको थियो। डा. सिके राजतको उपरिथी रहेको कार्यक्रममा चलचित्रको निर्माण टिम र कलाकारबीच परिचय आदानप्रदान कार्यक्रम समेत भएको थियो।

बाबुको लगानीमा बन्ने चलचित्रलाई सन्तोष साहले निर्देशन गर्नेछन्। चलचित्रमा भोजपुरी चलचित्रका सुपर पावर भनेर यिनिएका परदेशी शाहले डा. सिके राजतको भूमिका निभाउने छन्। चलचित्रमा परदेशीका अलावा धुर्व कोइराला,पुकार भटुराई, बिशाल पहाडी,किरण थापा लगाएतका कलाकारको मुख्य अभिनय रहनेछ।

मिस्टर नेपालीको छायाकान्न सकियो

काठमाडौं। फिल्म मिस्टर नेपालीको छायाकान्न सकिएको छ। नियमित ४५ दिनको छायाकानपछि फिल्म सकिएको निर्माण युनिटले जानकारी दिएको छ। फिल्मका निर्देशक देव भुषाल हुन्।

आइतबार सँझ राजधानीमा इन्ड क्ल्यापपार्टी दिई निर्माण युनिटले फिल्मको विभिन्न पक्ष समेत जानकारी दिएको छ। तिहारको छेको पारेर सार्वजनिक प्रदर्शनमा आउने यो फिल्म देवचुली फिल्मस्को व्यानरमा निर्माण भएको हो।

नवलपरासी र काठमाडौंमा छायाकान गरिएको फिल्ममा भूवन केसी दोहोरी भूमिकामा देखिएछन्। केसीको अलावा फिल्ममा रीमा विश्वकर्मा, विष्णु सपाकोटा, सुरेन्द्र केसी, कमलमणी नेपाल, रवि डंगोलको साथमा नव-कलाकार साहिल श्रेष्ठ र कुमुम राजतको मुख्य भूमिका देखन सकिन्छ।

प्रेमराज दाहालको लगानी रहेको फिल्ममा हिमाल केसीको एक्सन, सुभाष भुषाल र दिपक शर्माको संगीत, कविराज गहतराजको नृत्य निर्देशन छ।

माछा माछा २९ कार्तिमा आउने

सौगात मल्ल स्टार्टर सिनेमा 'माछा माछा'ले पोस्टर र रिलिज मिति सार्वजनिक गरेको छ। सिनेमा कार्तिमा २९ गते रिलिज हुनेछ। सिनेमामा सौगातसँगै विजय बराल र अनोज पाण्डेको प्रमुख भूमिका छ। सिनेमालाई सुनिल गुरुङले लेखेका तथा निर्देशन गरेका हुन्। उनीहरूका अलावा प्रवीण खतिवडा, पुस्कर गुरुङ, कमलमणि नेपाल, भोलाराज सापकोटा, सरिता गिरी, धुर्व कोइराला, बसन्त भट्ट लगायतका कलाकारको पनि अभिनय छ।

सिनेमा आर्ट र नौमी इन्टरटेनमेन्टको व्यानरमा निर्मित सिनेमामा रामबाबु गुरुङ र दयाहाड राईको लगानी छ। सिनेमामा

दटुवा...

मेलम्बी खानेपानी आयोजना प्रमुख सूर्यराज कँडेल नै समयमै मेलम्बीको खानेपानी त्याउने पक्षमा देखिएका थिएनन् । किनकी पानी उद्योग खोलेर उनले पानीको व्यापार गरिरहेका छन् । मेलम्बीको पानी उपत्यकामा आएपछि निजी क्षेत्रका खानेपानी उद्योगीहरूको व्यापारमा कमी आउने भएकाले निजी क्षेत्रका खानेपानी उद्योगीहरूसँग मिलेर कँडेलले नै मेलम्बीको खानेपानी त्याउने कार्यमा अवरोध सिर्जना गर्दै आएको प्रमाणित भएको छ । मेलम्बी खानेपानी आयोजना सुरु भएको ७७ वर्ष भएको छ । विभिन्न बहानाबाबा गरेर अम्भेपनि आयोजनाको काम सम्पन्न गर्न ढिलाई गरिरहेछ । आयोजनाको ८८ प्रतिशत काम सकिएको सरकारी भनाई रहेको छ । सत्रप्रतिशत काम कहिले सकिन्छ भन्ने हुँगो भने अहिलेसम्म लान्न सकेको छन् । प्रधानमन्त्रीले गत माघ २७ गते नै मेलम्बीको पानी काठमाडौंमा त्याउने उद्घोष गरेका थिए । प्रधानमन्त्रीको उद्घोषलाई वेवास्ता गर्दै खानेपानी मन्त्री, सचिव र आयोजना प्रमुख

नै बाधक देखिएपनि आजसम्म उनीहरूलाई काबराही गरिएको छैन । प्रधानमन्त्रीले तत्कालिन खानेपानी मन्त्रालयका सचिवले आफूलाई ढाँटेको अभियक्ति दिएका थिए, पछिले पटक विषादी काण्डमा होस् वा चीनी आयातमा कोटा प्रणाली लागू गर्ने कार्यमा होस् आफूलाई ढाँटेको उद्घोष प्रधानमन्त्रीले सार्वजनिक रूपमै लगाउँदै आएपनि आफूलाई ढाँटने व्यक्तिहरूलाई कुनै कारबाही नगरिएको हुनाले जनताले प्रधानमन्त्रीका कुरा समेत पत्याउन छाडेका छन् ।

कार्यकारी प्रधानमन्त्रीले सार्वजनिक रूपमै उद्घोष गरेका प्रतिवद्वताहरू पुरा नहुनुले प्रधानमन्त्री पदकै गरिमा घट्टै गएको छ । मेलम्बीमा अब थप दुर्घटना हुन नदिन र राज्यको आर्थिक स्रोत लुँदेहरूलाई कानुनी दायरामा त्याउन प्रधानमन्त्रीले हस्तक्षेप गरी मेलम्बी आयोजनाका प्रमुख कँडेल, खानेपानी मन्त्री विना मापर र अन्य दोषीहरूलाई खर्चस्त गरी कानुनी कारबाही गर्नु आवश्यक छ । यदि प्रधानमन्त्रीबाट त्यस्तो कदम चालिएन भने उनीपनि दटुवा प्रधानमन्त्रीको रूपमा देखिन सक्छन्, त्यसेले उनले कारबाही गर्नु आवश्यक छ ।

र कृषि तथा पशुपक्षी मन्त्रालयलगायतका अन्य सम्बन्धित निकायलाई बोधार्थ दिएको थियो । तर, प्रधानमन्त्रीमन्त्री ओलीले आफ्नो पाटीको संसदीय दलको असार २१ गते बसेको बैठकमा कसेले पत्र नपठाएको जिकिर गर्दै हल्लाका पछि नलान आफ्नो पाटीका नेता तथा सांसदहरूलाई आग्रह गरेका थिए । तर तिनै प्रधानमन्त्रीले असार २३ गते पत्र आएको रहेछ भदौ आफूलाई भुठ बोल लगाएको अभियक्ति दिँदै माफीसम्म मागेका थिए । तर यसिका दिन वित्ता समेत आफूलाई भुठ बोल लगाउने हरूलाई प्रधानमन्त्रीले कुनै कारबाही नगरेको हुनाले प्रधानमन्त्री समेत भुठको खेतीमा लागेर आफू पानी माथिको ओभानु बन खोजिरहेको जस्तो देखिएको छ । प्रधानमन्त्रीले कहिले आफूलाई चीनी उद्योगीहरूले भुक्याएको उद्घोष गर्ने गरेका छन् भने कहिले सरकारी उच्च तहबाट भुठ बोल लगाइएको बताउँदै आएपनि कसेलाई कारबाही नगरिएको हुनाले प्रधानमन्त्री भुठको सहारा लिन लागेको आभास पाउन थालिएको छ ।

ओली सरकारले लक्ष्य अनुसारको राजस्व समेत उदन सकेको देखिएन भने विकास खर्च समेत गर्न सकेको छन् । सरकारलाई काम गर्न कुनै बाधा विरोध नभएपनि उसले सन्तोषजनक काम गर्न नसकेको भएपनि केही सरकारी भिजिलात्तेहरू भने सरकारको पक्षमा वकालत गरी सरकारलाई नै अरु भुठको खेती गर्न सधाइरहेका छन् । सत्ताधारी दलका नेता तथा कार्यकारीहरूले त सरकारका काम कारबाहीका बारेमा भएका कमीजोरी उठाएर सरकारलाई सुधारको बाटोमा लान्न सधाउनुपर्नेमा सरकारका गल्तीको ढाक्छोप गर्ने प्रयास गर्नु कुनै हालतमा पनि सरकारलाई सहयोग गरेको ढाक्छिन सक्दैन । सरकारले आफ्नो कार्यकारीहरूले त्याएर नेपालमा उद्योगीहरूले भएको उद्घोषमात्र गरिरहने हो भने प्रयासमै लागेको आरोप लान्न सक्छ त्यसेले उनले आफूलाई भुक्याउने व्यक्तिहरू जोसुको भएपनि कानुनी दायरामा त्याउन आवश्यक छ । मुलुकको कार्यकारी प्रधानमन्त्रीले भुक्याउनेहरूलाई कानुनी दायरामा पनि नल्याउने अनि आफूलाई भुक्याएको उद्घोषमात्र गरिरहने हो भने प्रधानमन्त्री पनि अरुलाई दोष लगाएर आपूर्ति पानी माथिको ओभानु बने प्रयासमै लागेको आरोप लान्न सक्छ त्यसेले उनले आफूलाई भुक्याउने व्यक्तिहरू जोसुको भएपनि कानुनी दायरामा त्याउन आवश्यक छ । मुलुकको कार्यकारी प्रधानमन्त्रीलाई भुक्याउन सक्ने व्यक्तिहरूको को हुन् तिनको नाम सार्वजनिक समेत हुन आवश्यक छ । के प्रधानमन्त्रीले व्यक्तिहरूलाई के गर्नान् त, प्रधानमन्त्री ज्यु !

संसद...

महत्वको विषयमा छलफल गर्नुपर्ने प्रस्तावमा छलफल गर्न सभामुखेले सहमति जनाएपनि सभामुखेले छलफल गराउनुको बदल बैठक नै स्थगित गरेको आरोप काग्रेसले लगाएको छ । काग्रेसले दर्ता गराएको सार्वजनिक महत्वको प्रस्ताव बैठकमा छलफल गराउँदा सरकारलाई नै सहयोग पुर्दछ्यो । सांसदहरूले आफ्नो निर्वाचन क्षेत्रमा परेका समस्याका बारेमा सरकारको ध्यानार्क्षण गराउँदैथ । तर त्यसो हुन सक्ने । प्रतिनिधिसम्माका सभामुखेले सार्वजनिक महत्वको प्रस्ताव छलफल गराउने सहमति जनाएपनि सरकारको दबावमा बैठक स्थगित गरिएको गम्भीर आरोप काग्रेसले लगाएको छ । सभामुख महरा यसभन्दा पहिला पनि आलोचनाका पात्र बनेका थिए अहिले पनि उनले त्यसो हुन सक्ने ।

काग्रेस पछिलो समयमा संसदमा आक्रमक रूपमा प्रस्तुत हुँदै आएको छ । त्यसैको फलस्वरूप सोमबार ३१ असारमा उसले बाढी पहिरोका बारेमा संसदमा छलफल गर्न सार्वजनिक प्रस्ताव पेश गरेको थियो । उसलाई अर्को प्रतिपक्षी दल राजपाले समेत साथ दिएको थियो । प्रतिपक्षी दलहरू आक्रमक रूपमा संसदमा पेश हुने भएपनि संसदको बैठक नै स्थगित गर्नु जनताप्रतिको बेइमानी नै हो । संसदहरू साँचिक्कै सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनिने हो भने किन त्यहाँ जनताका पक्षमा छलफल हुनुपर्दछ भन्दा संसदको बैठक नै स्थगित गरियो, त्यसेले के प्रमाणित गर्दछ ? त्यसको जवाफ कसले दिने ?

तथ्य...

बेसाइटमा बजेटरीस्थित सार्वजनिक गर्ने गरेको थियो । यसबाट सरकारको राजस्व र खर्चको विवरण उपलब्ध हुने गर्दछ्यो । तर सरकारले खर्च गर्ने प्रवृत्तिलाई आर्थिक वर्षको अन्त्यमा जथाभावी खर्च गर्ने गरेको हुनाले त्यस्तो खर्चको आलोचना हुने भएकाले बेसाइट बन्द गरेको हुन सक्ने आशका गरिएको छ ।

खर्च प्रणालीमा सुधार ल्याउन नसकेपछि केपी ओली सरकारको आलोचना हुँदै आएको छ भने अर्थमन्त्री युवराज खतिवडा त्यसको निशानामा परेका छन् । अर्थमन्त्रीले चालु आर्थिक वर्षमा अपेक्षाअनुसार काम गर्न नसकिएको र आगामी वर्षदेखि बजेटको कार्यान्वयनमा सुधार ल्याउने बताउँदै आएका छन् । अर्थमन्त्रीकै निर्देशनमा प्रधानमन्त्रीलाई रिकाउनका लागि महालेखाका कर्मचारीहरूले विगतमा लाग्न समयदेखि सार्वजनिक पहुँचमा रहेको सूचना बन्द गरेर जनतालाई सुसूचित हुन पाउने अधिकाराबाट बित्तित गराएका छन् । अर्कोतप सूचना तथा प्रशारण विभागको बेसाइट समेत असार २९ गतेदेखि

नै बन्द गरिएको थियो । सूचना तथा प्रशारण विभागले सञ्चारमाध्यमहरूमा कार्यरत रहेका पत्रकार र कर्मचारीहरूको दरबन्दी फारम भर्न असार मसान्तसम्मको समय निर्धारण गरेको थियो तर लगातार ३ दिन सम्म वेवसाइट बन्द गरिएको हुनाले तोकिएको समयसीमासम्म १० प्रतिशत सञ्चार माध्यमले समेत दरबन्दी पठाउन सकेका थिएनन् । पटक पटक सूचना तथा प्रशारण विभागमा सम्पर्क गर्दा सरकारी वेवसाइटमा गडबड भएको भन्दै सौै सरकारी वेवसाइट सञ्चालन गर्ने प्रयास भइरहेको जनाएको थियो । सरकारले आफैले छुट्याएको रकमसम्म खर्च गर्ने नसकेको र राजस्वको लक्ष्यसम्म प्राप्त गर्न नसकेको हुनाले त्यसको आलोचना हुने भएपनि वेवसाइट नै बन्द गरिएको छ । सरकारले विनियोजित गरेको रकमको ६५ प्रतिशत खर्चमात्र गर्न सकेको छ । असार महिनामा मात्र प्रत्येक दिन ३ अर्को दरले खर्च गरिएको हुनाले त्यसमा व्यापक दुरुपयोग भएकाले त्यसको वास्तविकता जनताले थाहा पाउने भएकाले वेवसाइट बन्द गरिएको हुन सक्छ ।

सरकारले....

नगरी दुई तिहाईको दम्भ र घमण्डले गर्दा संसदमा विधेयकहरू दर्ता गराएको हुनाले केही विधेयक फिर्ता लिन सरकार बाध्य भएको छ । जसको प्रत्यक्ष प्रमाण हो गुठी विधेयक फिर्ता लिन

सरकारले केही विवादास्पद विधेयकहरू संसदमा दर्ता गराएको छ । ती विधेयकहरूमा मिडिया काजन्सिल विधेयक सूचना प्रविधि विधेयक, आम सञ्चार प्राधिकरणसम्बन्धी विधेयक, गुठी विधेयक, विश्वविद्यालयसम्बन्धी विधेयक, मानवअधिकार आयोग सम्बन्धी विधेयक र राष्ट्रिय सुरक्षा परिषदसम्बन्धी विधेयकहरूको छाताएको उपरान्त नेपाल नेपाल सरकारले विरोध गर्दै आएको छ । महासंघको आवासाङ्कै अनुरोधमा उनले त्यस विषयमा प्रधानमन्त्री ओली र दाहालको संगठन नेपाल नेपाल पत्रकारहरूले भएको छ । महासंघको आवासाङ्कै अनुरोधमा उनले त्यस प्रधानमन्त्रीले गर्ने गरेको छ । यसलाई नेपाल कम्पनी नेपालिकालाई निर्देशनका लागि महालेखाका कर्मचारीहरूले विगतमा लाग्न समयदेखि सार्वजनिक पहुँचमा रहेको सूचना बन्द गरेर जनतालाई सुसूचित हुन पाउने अधिक